

АЙДАР ХУСАИНОВ

АНТИ-БУСИДО ПУТЬ УФИМЦА

Айзар Хөсәйенов
АНТИ-БУСИДО
ӨФӨ КЕШЕНЕ
ЮЛЫ

Ajdar Khusainov
ANTI-BUSHIDO
THE WAY
OF THE UFAN

от афоризм-ученика

на добрую память

Айдар Хусайнов

АЙДАР ХУСАИНОВ

АНТИ-БУСИДО ПУТЬ УФИМЦА

АФОРИЗМЫ НА КАЖДЫЙ ДЕНЬ

УФА

2019

ГРАНДИОЗНЫЙ ПОРТРЕТ ГОРОЖАН НА ФОНЕ СТРАНЫ

Эта книга — литературный памятник эпохи, результат невероятных перемен, свидетелями и участниками которых мы стали случайно, совершенно не собираясь этого делать. Теперь каждый уфимец, озадаченно рассматривая свой грандиозный портрет на фоне страны, испытывает шок обывателя, попавшего не на селфи, а в монументальный художественный проект — вербальную фреску «Уфа 90-х и нулевых». Наша любимая, казавшаяся нам такой естественной манера жить, думать и чувствовать в Уфе, вдруг стала фактурой и духом этой книги, кажущейся мстами распечаткой чата «Подслушано в Уфе».

А это — настоящая открытая, исполненная любви к нам, современная литература, от которой мы давно отвыкли, потому что никто давно так не любил нас всех. Поэтому она выглядит как народное творчество масс — бескомпромиссное, точное и неубиваемое. Я поздравляю всех нас — современников и земляков поэта Айдара Хусаинова — с этим уникальным событием в истории нашего города, нашей культуры и нашей литературы.

Только благодаря его титаническим усилиям все мы наконец перевернем последнюю страницу уходящей эпохи и неизбежно станем другими.

*Константин ДОНГУЗОВ,
профессор архитектуры*

1. Если уфимец неправ, то он прав в душе.
2. У каждого уфимца есть претензия к великим землякам.
3. Уфимца ни в чем нельзя убедить.
Единственный инструмент управления уфимцем — непрерывные упреки.
4. Любое доброе дело, сделанное для уфимца, есть долг каждого горожанина и гостя столицы.
5. Любое доброе дело, сделанное не для уфимца, есть злое дело.
6. Уфимец уважает только того, с кем говорит и пока говорит.
7. Апелляцию к разуму, логике и закону уфимец воспринимает как занудство.
8. Уфимец живет в мире, в котором есть только два города — Москва и Казань. В один он хочет попасть, но не может. В другой может, но не хочет.

9. Любая идея уфимца — только его. Любая идея другого уфимца — общая.
10. Уфимец должен знать другого уфимца лет двадцать. Только потом он может поговорить с ним о погоде.
11. Ради благой цели уфимец готов назвать себя гением. Или звездой.
12. Чтобы ни услышал уфимец, он всегда готов сказать: «А я против!»
13. Уфимцу зимой холодно, летом жарко, весной грязно, осенью дождливо и пасмурно.
14. Уфимец борется с несправедливостью одним способом — он терпеливо ждет.
15. Видя поэта, уфимец говорит: «А я тоже стихи пишу».
16. Друг — это человек, который соглашается с тем, что ему приписывает уфимец.
17. Негодяй — это человек, который делает то, что делал бы уфимец, если бы не лень.
18. Все, что принадлежит уфимцу, — его.
Все, что принадлежит друзьям
и родственникам — общее.

19. Самое приятное для уфимца — безнаказанно проявлять неуважение.
20. Если уфимцу кажется, что его собеседник неправ, то в его отношении он полагает себя свободным от всяких правил человеческого общения.
21. Уфимец думает о себе, что он хороший человек, это даёт ему право поступать как ему вздумается.
22. Если вы дадите уфимцу три яблока, он искренне огорчится. Ведь рук-то у него две!
23. Уфимец не признает чужие успехи и свои поражения.
24. Главное удовольствие для уфимца — упрекнуть кого-нибудь.
25. Уфимец делает что-то, если только очень хочет. И то не факт.
26. Все, что делает уфимец, он делает из-под палки, и потому полагает глубоко несправедливым.
27. Спорить с уфимцем все равно что наливать мед в бочку дегтя — чем больше меда, тем больше дегтя.

28. Уфимец хочет, чтобы все было легко, быстро, приятно и бесплатно.
29. Любую работу, которая ему не нравится, уфимец делает с неприязнью.
30. — И чего это люди восхищаются? — удивляется уфимец. — Я говорил об этом еще тридцать лет назад!
31. Для уфимца нет великих людей.
32. Уфимцу ничего нельзя доказать. Приказать — другое дело.
33. Насколько уфимец весел на фотографии, настолько он в жизни зол.
34. Самое большое удовольствие для уфимца — выказывать негодование и презрение на законных основаниях.
35. Уфимец или обижается, или обижает.
36. Уфимец не предъявляет к себе никаких требований.
37. Уфимец согласен на любые должность, звание и награду.
38. Уфимец не любит вопросов. Уфимец не любит ответов. Просто молчи и повинуйся!

39. Уфимец во всех случаях агрессивно отстаивает общепринятое мнение.
40. Все, что ему не нравится, уфимец полагает глубоко несправедливым.
41. Всегда виноват тот, кого уфимец не боится.
42. Уфимец даже не сомневается, что занимается искусством.
43. Уфимец всегда найдёт чем упрекнуть.
44. Нет такого плохого намерения, которого не приписал бы вам уфимец.
45. Уфимец всегда начинает на пустом месте.
46. Уфимец всегда говорит недовольным тоном.
47. Уфимец всегда жалеет дальнего, а не ближнего человека.
48. Уфимец стремится попасть в зону комфорта, после чего теряет компетентность.
49. Уфимец полагает трудолюбие проявлением компетентности.
50. Чем сильнее вы чего-то хотите, тем упорнее уфимец будет этому противодействовать.

51. Уфимец живет негодуя.
52. Не надо доказывать уфимцу, что он не прав. Вам все равно, а ему неприятно.
53. Уфимец полагает, что люди появляются на свет для того, чтобы помогать уфимцу.
54. Уфимец не спорит, он разоблачает.
55. Уфимца может удовлетворить только статус бога. На худой конец — прокурора.
56. Авторитет уфимца определяется степенью возмущения, которую он может себе позволить.
57. Только уфимец может стать известным и уважаемым человеком в обществе, десять лет возмущаясь пустяками.
58. Если уфимец что-то делает хорошо, это от незнания.
59. Уфимец интересуется стихами, только если их цитирует президент соседнего государства.
60. Уфимец всегда распоряжается имеющимися у него ресурсами самым нерациональным образом.
61. Дед — академик, сын — безработный, внук — грузчик: типичная судьба уфимца.

62. В Уфе стать известным человеком легко, достаточно иметь трех поклонников. Беда, что их больше двух не бывает.
63. Уфимец помнит все обиды с момента появления на свет.
64. Нет такого богатства и таких возможностей, которые бы не профукал уфимец.
65. Уфимца возмущает то, что вы считаете самым важным в себе.
66. Чтобы быть лучше всех, уфимцу ничего не надо делать.
67. Уфимец считает позорным то, чем он больше не собирается зарабатывать на жизнь.
68. Наивысшую степень восхищения уфимец испытывает от любых проявлений нужного человека.
69. Уфимец любит лести. Особенно когда льстят, самоуничижаясь.
70. О чем бы не спорил уфимец, он думает об одном: «Вы почему мне не кланяетесь?»
71. Уфимец не живет, а проживает.
72. Уфимец ходит на работу тешить своё самолюбие.

73. Важность того, что слышит уфимец, зависит от того, кто говорит.
74. Уфимец — это постоянная манифестация самого себя.
75. Уфимец живет в домике.
76. Уфимец верит только инсайдерам.
77. Уфимец всегда удивляется объективности мира.
78. Вы думаете, уфимец за или против изучения какого-либо языка? Уфимец просто хочет вас нагнуть.
79. Нет такой напраслины, которой бы не поверил уфимец.
80. Как стать известным уфимцем, ничего из себя не представляя? Много лет заниматься попреками.
81. Уфимец не знает, что такое возражения.
82. Высшей истиной для уфимца являются его подозрения.
83. Уфимец — гений упрека.
84. Уфимец делит людей на две категории городских сумасшедших.

85. Если уфимец не верит вашим жалобам на ваших недругов, то он не верит и жалобам ваших недругов на вас.
86. Туризм по-уфимски — чтобы быстро приехали, побольше заплатили, поскорее безропотно уехали.
87. Уфимец всегда говорит «нет».
88. Когда говорят правду, уфимец думает, что это провокация.
89. Уфимец полагает, что рожден наслаждаться жизнью.
90. Если оппонент допустил малейшую оплошность, или просто так кажется, уфимец считает себя свободным от любых правил человеческого общежития.
91. Уфимец думает о вас хуже, чем вы думаете.
92. Уфимец не может тихо присвоить чужие мысли. Он должен извлекать автора в грязи.
93. Уфимец полагает страшно несправедливым, если ему отвечают злом на зло.
94. Единственный способ общения с внешним миром для уфимца — это много лет возмущаться в кулуарах.

95. Уфимец особенно трогателен, когда кого-нибудь обламывает.
96. Мне порекомендовали быть позитивным. Попробую.
Итак. Уфимец прекрасен. Он ежедневно героически преодолевает тяготы существования.
97. Уфимец, не зная ничего, считает себя специалистом.
98. Прежде чем начать говорить, уфимец долго вбирает в себя воздух, а потом приподнимается на цыпочки.
99. А каков, по-вашему, уфимец?
100. Уфимец полагает любовь к себе со стороны окружающих обязательным чувством.
101. Чем ближе человек, тем скорее уфимец готов на него разозлиться.
102. Уфимец с годами вырабатывает мировоззрение, в котором контакты с миром не предусмотрены.
103. Какую бы новую идею вы ни предложили, уфимец скажет: «А я это уже слышал!».
104. О чем бы вы ни спорили, уфимец будет апеллировать к начальству.

105. Уфимец никого не боится. Просто на всякий случай опасается.
106. Уфимец полагает, что занят самым важным делом на свете и полон решимости доказать это кому угодно, как угодно, любой ценой.
107. Людям, попавшим в беду, уфимец помогает упреками и нотацией.
108. Из двух причин уфимец выбирает низменную.
109. У каждого уфимца есть неосознаваемая им миссия, во имя которой он никого не пожалеет.
110. Уфимец неоднократно слышал слово «жалость».
111. В каждом уфимце кипит невидимая миру ярость.
112. Уфимец сразу понимает, что хотел сказать собеседник и прерывает его.
113. Уфимец полагает, что главное в Рудольфе Нуриеве — это его нетрадиционная ориентация.
114. При слове «культура» уфимец восхищается умением людей хорошо устроиться и зарабатывать деньги на пустом месте.

115. С чем бы уфимец ни сталкивался в жизни, он говорит: «Я тоже так могу»!
116. Признанием для уфимца является многолетнее упорное замалчивание.
117. Неуважительное отношение к себе уфимец полагает серьезным основанием, чтобы не исполнять свои должностные обязанности.
118. Из всех свидетельств уфимец поверит наихудшему.
119. Куда бы ни пришёл уфимец, везде он встречает некомпетентных людей.
120. Чтобы уфимец на вас рассердился, ничего специально делать не надо.
121. Уфимец — это сумма претензий.
122. В отношениях с жизнью уфимец испытывает только одно чувство — искреннее недоумение.
123. Уфимец отдаёт право выбора тому, кто этого захочет.
124. Уфимец искренне упрекает власти по пустякам.
125. Зима — величайшая несправедливость для уфимца.

126. Уфимец поручает работу тому, кому доверяет, а не профессионалу.
127. Уфимец приходит на встречу не когда договаривались, а когда приходит.
128. Какова бы ни была история ваших взаимоотношений, уфимец готов их прекратить в любую минуту из-за несогласия в самом пустяковом вопросе.
129. Хочу все и сразу. От меня ничего не зависит. В этих утверждениях для уфимца нет противоречия.
130. С годами уфимец становится не опытным, а уставшим.
131. Для уфимца существуют только личные отношения.
132. Уфимец дилетант во всем.
133. Уфимец считает свой дилетантизм преимуществом.
134. Для уфимца профессионал — это завистник и неудачник.
135. Уфимец берётся за любую работу.
136. Уфимец гордится своими успехами во всех областях жизни.

137. Для уфимца не существует провалов.
Есть происки врагов, злопыхательство
завистников, стечение обстоятельств,
невезение, а провалов нет.
138. Уфимец полагает, что история его города
начинается с момента его появления на свет.
139. Уфимец с годами приобретает не опыт, а свою
нишу.
140. Уфимец не слушает собеседника, поэтому
всегда переспрашивает.
141. Уфимец все на свете объясняет личными
взаимоотношениями.
142. Известность уфимца — производная
от возможностей его должности.
143. Самая страшная угроза в устах уфимца:
«За меня есть кому заступиться!»
144. Уфимец выбирает саморазрушительный труд.
145. Уфимец потекает самому себе.
146. Приезжая в Москву, уфимец говорит:
«Я москвич, только записан уфимцем!»
147. Уфимец управляет миром как младенец — он
или плачет, или ноет, или хлопает в ладоши
от радости.

148. Писатель для уфимца — это человек, который провёл газ в его родной район, устроил сына в институт, выбил квартиру. Поэтому он искренне удивляется, почему Довлатова называют писателем.
149. Уфимец возмущается, если кого-то берут на работу по блату. Однако сказать, как сам устроился на работу, отказывается.
150. Если уфимец решит, что вы его обидели, он жизнь положит, чтобы вас наказать.
151. Уфимец во всем ищет подвоха.
152. Уфимец никому не верит.
153. Уфимец особенно принципиален по отношению к беспомощным.
154. Уфимец верит только тому, кому он хочет верить.
155. Первое, о чем думает уфимец, столкнувшись с проблемой, — кого наказать?
156. Уфимец в восторге от себя самого и от того, что он делает.
157. Для уфимца существует только мнение начальства.

158. Уфимец думает: на моем месте каждый поступил бы точно так же!
159. Если в Уфе есть какое-то любимое вами место, уфимец сделает все для того, чтобы оно перестало быть любимым.
160. — Мне же надо на что-то жить! — универсальное оправдание уфимца.
161. Если уфимец считает, что не положено, он будет стоять до конца.
162. Настоящий уфимец должен жить как Урал-батыр — всего себя без остатка отдать людям, а потом тихо умереть, чтобы не мозолить глаза своими заслугами.
163. Для уфимца нет срока давности за преступное к себе отношение.
164. Девиз жизни уфимца — дайте мне денег и не лезьте в мои дела.
165. Уфимец не умеет служить, умеет только прислуживаться.
166. Национальная одежда уфимца — милицмейская форма.
167. Политизированный уфимец невыносим.

168. Для уфимца писатель — это странный, пожилой, больной человек, который не может связать двух слов.
169. Уфимец не прощает людям то, что для себя считает естественным и необходимым.
170. Уфимец не узнает себя в зеркале, потому что сравнивает с идеальным образом.
171. Уфимец считает, что люди по умолчанию должны работать хорошо. Поэтому он не хвалит за хорошую работу, но ругает за плохую.
172. Для уфимца мир идеален, и любое отклонение от нормы он полагает личным оскорблением.
173. Если вы сидите один в автобусе и вам хорошо, то на следующей остановке именно к вам подсядет уфимец.
174. Уфимец полагает, что пенсия — это доплата за уважение.
175. Для уфимца единственный инструмент влияния на мир — истерика.
176. Первое, что приобретает уфимец, становясь начальником, — самодовольство.
177. Уфимец имеет две квартиры. В одной он живет сам, в другой годами никто не живет.

178. Уфимец предоставляет слово и не дает говорить.
179. Уфимец искренне удивляется, почему на следующий день после увольнения с важного поста все забывают о его существовании.
180. Для уфимца уважаемый человек — это должность.
181. Типичная биография уфимца — школа, институт, правительство РБ.
182. Ничего не сделав, уфимец требует признания своих заслуг.
183. Уфимец в людях ценит прежде всего раболепие.
184. Уфимец всегда неприятно шутит.
185. Уфимца в москвиче, иностранце и начальстве восхищает решительно все.
186. Уфимец никогда не занимается содержательным трудом. А вот запой для него — всегда оправданное занятие.
187. Уфимец не даёт никакого шанса, не говоря уж о втором.

188. Любое достоинство человека уфимец воспринимает как повод для упрёка
Например: «Ты что, самый умный?»,
«А ещё в шляпе!», «А ещё поэт!»,
«А ещё в институте учился!».
189. Уфимец всегда готов выполнить все свои обещания. Но поскольку их слишком много, то, чтобы никого не обидеть, он не выполняет все.
190. Стоит выказать уфимцу уважение, как он начинает разговаривать свысока.
191. Уфимец не забудет лишний раз сказать, что он талант.
192. Уфимец не прощает, он откладывает до лучших времен.
193. Когда уфимец хамит, он полагает, что он так человечно шутит.
194. На лице уфимца всегда блуждает улыбка превосходства.
195. В отношениях с людьми уфимец знает только один способ — упрекнуть и заставить!
196. Уфимец, скорее, простит убийство отца и воровство всех денег, чем несогласие с его представлением о мире.

197. Уфимец во всем видит чужую корысть.
198. Уфимец верит в несправедливость мира и удивляется, когда не получается этим воспользоваться.
199. Уфимец помнит только обиды.
200. Уфимец сразу переходит на личности.
201. Уфимец не нуждается в доказательствах.
202. Уфимец никогда не признает чужих достоинств.
203. Уфимец, скорее, потеряет с негодяем, чем найдет с хорошим человеком.
204. Уфимец полагает себя достойным самых высоких похвал, званий, наград и положения.
205. Первое серьезное испытание ломает уфимца навсегда.
206. Если уфимец считает, что он прав, для него это чувство является достаточным доказательством неправоты оппонента.
207. Если вы не виделись с уфимцем несколько лет, первое, что он начинает делать при встрече, — жаловаться.

208. Уфимец профукает даже то, что невозможно профукать.
209. Уфимец полагает, что в благородном гневе вполне позволительно совершать поступки, которые в тысячу раз хуже действий того, кто вызвал этот гнев.
210. Для уфимца тысяча добрых дел не перевесят ничтожного проступка.
211. Стил ь жизни уфимца — непрерывная истерика.
212. Уфимец считает, что мир вращается вокруг него и ради него.
213. Если уфимец обижен, то он полагает себя свободным от любых обязательств и правил человеческого общежития.
214. Уфимец делает только то, что хочет. Необходимость вызывает в уфимце крайнюю степень изумления.
215. Чтобы ни случилось, первая реакция уфимца — это обида.
216. Уфимец становится патриотом родного города, когда уезжает из него.
217. Упрекать, стыдить, негодовать... так и проходит жизнь уфимца.

218. Врать, передергивать, крутить пальцем у виска, взывать к начальству...
Уфимец умеет правильно реагировать на критику.
219. Уфимец — всегда частный человек. Он вам в ухо нашепчет, в личку напишет, на доверии сыграет. Но публично заявить о своих взглядах — это увольте!
220. Уфимец знает, что ласковое теля двух маток сосет. Но стать казанцем? Это выше его сил.
221. Для уфимца клевета и критика одно и то же.
222. Уфимец не помнит обид и горя, которые он причинил другим.
223. Все, чего добился уфимец, он добился сам. Во всех неудачах виноваты другие.
224. Уфимец пролагает жизненный путь, потакая своим капризам и прихотям.
225. Каждый разговор с уфимцем проходит по одной схеме: сперва он говорит «нет», потом упрекает, потом бросает трубку.
226. «Собрать бы хороших людей, — думает уфимец, настороженно оглядываясь вокруг, — и добела отмыть не помешало бы!»

227. Все, что делается в Уфе хорошего, делается по недосмотру и лени уфимца.
228. Не надо спрашивать уфимца, любит он или не любит. Он и любит, и не любит одновременно.
229. Уфимец полагает серьезными только свои обстоятельства.
230. Если уфимец кого-то хвалит, это либо нужное начальство, либо человек давно умер.
231. Уфимец полагает вас тем, против чего вы боретесь.
232. Счастье уфимца — найти человека, который добровольно возьмётся решать его проблемы.
233. Уфимец становится сторонником той идеи, которая максимально оправдывает его недостатки и возводит их в ранг достоинств.
234. Уфимец — это сумма недостатков.
235. Если уфимец не может запретить человека, он его игнорирует.
236. Духовная жизнь уфимца — это спекуляция на тему.
237. Все, что делают другие, уфимец объясняет завистью.

238. — Что за ерунда! Я тоже так могу! — главный мотив любой деятельности уфимца.
239. Уфимец полагает, что ему не хватает только бренда.
240. Уфимец наилучшим видом туризма полагает трансферт финансов:
— Вы нам денежки пришлите, а сами лучше не приезжайте!
241. Если вы писатель, уфимец считает вас кем угодно, только не писателем.
242. Если уфимец получит грант на десять заповедей, он не только проигнорирует Моисея, но и в гору не полезет.
243. Для уфимца главный инструмент развития бизнеса — это злость на клиентов.
244. Уфимец охотно дружит со стукачами, ведь доносят на плохих людей, а он хороший.
245. Уфимец всегда раздражается по пустякам.
246. Уфимец узнает о существовании деятелей культуры, читая списки награждённых.
247. Уфимец думает о вас то, что вы ему сообщаете о себе.

248. Уфимец всю жизнь ищет зону комфорта, полагая, что она возникает сама собой.
249. В ответ на упреки уфимец отвечает: «Ну я же в первый раз живу!»
250. Уфимец никого не знакомит со своими друзьями.
251. Уфимец никогда не хвастается своими наградами, люди и так знают, на что он способен.
252. Уфимец полагает, что психанул — это уважительная причина.
253. Уфимец доказывает свою правоту одним способом: он заявляет, что прав, а его оппонент ничего не понимает.
254. Уфимец годами носит в себе обиду, никак не давая знать об этом обидчику.
255. Уфимец гордится тем, что получил незаслуженно.
256. Для уфимца самая малая его забота важнее самой важной мировой проблемы.
257. Все, что происходит с уфимцем, случается внезапно и не имеет объяснений.
258. Уфимец полагает, что мир незыблем.

259. Уфимец делает вид, что уважает только тех, кого уважают чужие люди. Для своих он даже вида не показывает.
260. Уфимец коллекционирует мусор.
261. Уфимец даже тень несогласия полагает тяжким личным оскорблением.
262. Количество наград уфимца обратно пропорционально величине его таланта.
263. Больше всего уфимец ненавидит, когда его заставляют думать.
264. Если критикуют, уфимец думает, что завидуют. Если хвалят — что примазываются к славе.
265. Уфимец уже заслуживает памятника.
266. То, что не убивает уфимца, убивает его позже.
267. Уфимец умеет смеяться над собой. Когда не знает, что смеётся над собой.
268. Для уфимца все на свете — частный случай.
269. Беснаказанность — вот против чего не может устоять уфимец.
270. Уфимец всегда найдёт в негодяе что-то хорошее.

271. Уфимец возмущается несправедливостью, если только с тех пор прошло полвека.
272. Разговор без надрыва и истерики уфимец полагает несерьезным.
273. Любое ваше слово уфимец использует против вас.
274. Уфимец полагает, что профессия — это способ манифестации чувства собственной важности.
275. Уфимцу не нужны основания.
276. Узнав о несправедливости, уфимец всегда интересуется, каковы причины.
277. Уфимец делает глобальные выводы по самым пустяковым поводам.
278. Для уфимца слово «мотив» означает «формальная причина, чтобы наказать человека».
279. Уфимец живет в плоском мире. Для него справа — хорошо, слева — плохо, а верха и низа просто нет.
280. Уфимец думает, что разница между хорошим человеком и плохим человеком называется пиар.

281. Уфимец полагает, что все конфликты происходят от уязвленного самолюбия.
282. Уфимец — идеалист. Он хочет, чтобы все на свете соответствовало его идеалу.
283. Уфимец гордится тем, что другие люди вообще-то тщательно скрывают.
284. Из всех возможных решений проблемы уфимец выбирает ничего не делать.
285. Уфимец извращает все, до чего может дотянуться. Извратить все остальное — его мечта.
286. Уфимец все понимает по-своему.
287. Уфимец думает одно, чувствует другое, говорит третье, а делает что велит начальство.
288. Презрение к себе уфимец воспринимает как факт наличия у оскорбителя санкции от начальства.
289. Уфимец забывает имя начальства на следующий день после его увольнения.
290. Для уфимца все появляется из ниоткуда и исчезает в никуда.
291. Уфимец не прощает, он забывает.

292. Слово «сверхчеловек» на языке уфимца означает «начальство».
293. Жизненный путь уфимца — первые успехи и деградация разной степени и скорости.
294. Уфимец полагает, что воля — это способность беспрестанно насиловать себя самого.
295. Дожив до преклонных лет, уфимец обижается на тех, кто моложе.
296. Оскорбив человека, уфимец начинает его упрекать: «Ты что, обиделся, что ли?»
297. Для уфимца начальство вмещает в себя все таланты.
298. Уфимец полагает, что бренд — это современный способ обмануть.
297. Для уфимца бренд республики — это начальство.
298. Уфимец ставит людям в вину свои домыслы.
299. Авторитет уфимца складывается из его должности, звания, наград и финансовых возможностей.
300. Уфимец живет, чтобы запрещать или подчиняться запретам.

301. Два мастер-класса, и вот уже уфимец полагает, что он профессионал мирового уровня.
302. Для уфимца гений тот, на ком лежит особое благоволение начальства.
303. Все, что дают не ему, уфимец считает распилом бюджета.
304. Уфимец хочет быть богатым, здоровым и счастливым без никаких усилий.
305. Главное событие в жизни уфимца — юбилей.
306. Уфимец любые ваши слова понимает как добровольное признание вины.
307. Уфимец полагает насилие естественным, оправданным и необходимым.
308. Уфимец не передумает никогда.
309. Уфимец прибывает на конечную станцию своей жизни с тем же багажом, что и в юности.
310. Уфимец, где бы ни работал, создаёт секту.
311. Когда уфимец обижается, вместе с ним обижаются его жена, дети, родители с обеих сторон, друзья и подчиненные по работе.

312. Когда уфимец узнает о несправедливости, проявленной к другому человеку, он говорит: «Ну, это не самое страшное».
313. Уфимец живет как в серной кислоте.
314. Уфимец никогда не удовлетворит свои базовые потребности.
315. Любые действия начальства вызывают восторг уфимца.
316. Уфимец по любому поводу рассказывает о себе.
317. Уфимец полагает, что любую проблему можно решить ужесточением наказания.
318. Когда говорят о несправедливости, уфимец начинает думать, что так можно поступать.
319. Уфимца восхищает только посредственность.
320. Уфимец всегда удивляется, почему никто не встаёт перед ним на колени.
321. Уфимец всегда думает о чужих проблемах.
322. Уфимец отстаивает правду и справедливость по неосведомленности.
323. Уфимец требует от людей делать бесплатно то, за что он сам получает хорошие деньги.

324. Главная мечта уфимца — получить возможность безнаказанно всех упрекать.
325. Уфимец все делает тайком.
326. Видя несанкционированные начальством успехи, уфимец впадает в глубочайшее недоумение.
327. Уфимец не признает чужих заслуг и оскорблен, что никто не уважает его труды.
328. Уфимец в последний раз вспоминает деятеля культуры, читая некролог.
329. Уфимец полагает, что орать, оскорблять и унижать людей — это единственный способ защитить своё человеческое достоинство.
330. Уфимец полагает несправедливым, когда его заставляют что-то делать. При этом уфимец работает только из-под палки.
331. Для уфимца зло, которое ему могут причинить, важнее добра, которое ему сделали.
332. Уфимец делает людям зло, потому что хочет им добра.
333. То, что ему нравится, уфимец полагает своей собственностью.

334. — И чего меня так не любят? — удивляется уфимец. — Я всего лишь наорал!
335. Уфимец считает смелым человека, у которого есть санкция начальства.
336. Уфимец первым делом обвиняет в трусости.
337. У каждого уфимца есть друг — негодяй и мерзавец, в котором он души не чаёт.
338. Уфимец всегда требует извинений от людей, на которых он наорал.
339. Уфимец хочет и то, и другое одновременно.
340. Чтобы что-то сказать уфимцу, надо дожидаться, когда он устанет и замолчит.
341. 99 процентов рабочего времени уфимца уходят на упреки.
342. Попытку поговорить серьёзно уфимец полагает предательством отношений.
343. Уфимец чувствует себя счастливым только в одном состоянии — обнаглевший до последней степени.
344. О потенциале Уфы можно судить по тому, чего добивается уфимец, который смог убежать.

345. Уфимец легко распоряжается вашим имуществом, деньгами, временем и жизнью.
346. Уфимец ведёт себя так, словно вчера ничего не случилось.
347. Уфимец знает только один способ отомстить врагам — пережить их.
348. Уфимец требует благодарности за все то зло, которое он причинил.
349. Чем больше людей против, тем сильнее уфимец желает настоять на своем.
350. Для уфимца нет большей радости, чем учить жить униженных и оскорбленных.
351. Уфимец всегда говорит: «Если бы я занимался, я бы стал гроссмейстером».
352. Упреки, насмешки и оскорбления в чужой адрес уфимец полагает удачной шуткой.
353. Не передать степень возмущения, когда кто-то берется воплощать в жизнь, что уфимец считает своим, но сам не делает.
354. — Не лезьте в мою жизнь со своими дурацкими советами!..
— Я никому не нужен!..
Эти две мысли уфимец думает одновременно.

355. Если перед уфимцем не встают на колени, он считает, что над ним издеваются.
356. Уфимец считает, что имеет право орать на людей, которые его унижают. Как исключение, он может это обосновать. Но обычно это просят сделать негодяи, сволочи и мерзавцы, которые таким образом унижают уфимца, что даёт право на них орать.
357. Если уфимец извинился, то он считает, что имеет право оскорблять дальше беспрепятственно.
358. Уфимец одновременно доволен собой и недоволен другими.
359. Если уфимец восхищается вами — значит, он хочет распоряжаться вами единолично.
360. Предваряя словами «тебе же этого никто не скажет, кроме меня» уфимец говорит самые чудовищные вещи.
361. На вопрос «Почему вы это сделали?» уфимец отвечает: «Иначе бы это сделал кто-то другой!»
362. Уфимец никогда не забывает чужих ошибок.
363. Уфимец считает уфимцем кого угодно, только не себя.

364. Уфимец требует односторонних уступок.
365. История жизни уфимца — упущенное время и растроченный впустую человеческий потенциал.
366. Когда кажется, что хуже быть не может, уфимец пробивает дно.
367. Уфимец — это я. А вы уфимец?

АЙЗАР ХӨСЭЙЕНОВ

АНТИ-БУСИДО ӨФӨ КЕШЕНЕ ЮЛЫ

БЭР КӨНГЭ АФОРИЗМДАР

ӨФӨ
2019

НИНДЭЙ НИН, ӨФӨ КЕШЕҢЕ?

Таныш түгел номерзан шылтыратуузы кабул итеп, телефон трубкаһынан:

— Алло, здравствуйте, Мурат Султанов? — тигәнде ишеткәс, тағы кредит тәкдим итәләр, тип уйланым. Әммә был Өфө шағиры, урыс телендә ижад итеүсә башкорт шағиры һәм языусыһы Айзар Хөсәйенов булып сыкты. Был осракка «Президент шылтыратһа ла, ул хәтле аптырамаһ инем» тап киләлер. Шунда ук хәтергә студент сактар иҫкә килеп төштө... Ул сакта әле йәш кенә шағир егет безҙең курс менән осрашыуға килгәйне. Кыйыу караштары, безҙең мәктәптә әҙәбиәт дәрестәрендә укып өйрәнгәндән кырка айырылған фекерҙәре менән иҫтә калғайны ул.

Бынан һуң күзмә-күҙ осрашырға насип булманы. Бер нисә йылдан мине язмыш елдәре Октябрьский калаһына ташланы. Ләкин, интернет заманы булғас, мине кызыкһындырған Айзар Хөсәйенов, ул әйҙәгән «Өфө-центризм» ағымын күҙәтеп барҙым. һуңғы арала уның «Өфө кешеһе» тураһында язмалары иғтибарҙы йәлеп иткәйне. һәм бына Башкортостан языусылар союзы идараһы ағзаһы, «Истоки» гәзитенең баш мөхәррире, УФЛИ әҙәби берекмәһе етәксеһе Айзар Хөсәйенов үҙе миңа шылтыратты һәм «Өфө кешеһе»н башкортсаға тәржемә итергә тәкдим итте. Шатланып риза булдым. Был язмаларҙы мәктәптә уҡыусыларыма уҡығанда, мин дә, улар за был кешелә йә үзебезҙе, йә дуҫ-иштәребезҙе таныныҡ. Йәле, уҡы ла әйт — ә һин Өфө кешеһеһе?

Мурат Солтан

1. Өфө кешеһе, асылда хаклы булмаһа,
күңелендә хаклы.
2. Һәр бер Өфө кешеһенең бөйөк якташтарына
дәғүәһе бар.
3. Өфө кешеһен бер нимәгә лә инандырып
булмай. Өфө кешеһе менән идара итеүҙен
берзән-бер ысулы — туктауһыз шелтәләү.
4. Өфө кешеһе өсөн эшләнгән изге эш — бөтә
кала кешеләренең һәм кала кунактарының
бурысы.
5. Өфө кешеһе өсөн үзенә карата эшләнмәгән
изге эш — яуыз эш.
6. Өфө кешеһе кем менән һөйләшә, шуны ғына
ихтирам итә һәм һөйләшеп бөткәнсе генә.
7. Ақыл, зиһен һәм канунға һылтаныуы Өфө
кешеһе теңкә короткос эш тип кабул итә.
8. Өфө кешеһе ике генә кала — Мәскәү һәм
Казан булған донъяла йөшәй. Уларҙың
береһенә ул эләгергә теләй, әммә мөмкинлеге
юк. Икенсеһенә элөгә ала, әммә теләге юк.

9. Өфө кешеһенең һәр идеяһы — уныкы ғына.
Башка Өфө кешеһенең һәр идеяһы — уртаҡ.
10. Өфө кешеһе бүтән Өфө кешеһен егерме
йыллап белергә тейеш. Шунан ғына ул уның
менән һауа торошо тураһында һөйләшә ала.
11. Изге максат хақына Өфө кешеһе үзен даһи тип
атарға әзер. Йәки йондоз тип.
12. Өфө кешеһе, нимә генә ишәтһә лә, һәр сак
«Ә мин каршы!» тиергә әзер.
13. Өфө кешеһенә кышын һыуыҡ, йәйен эсә, язын
бысрак, көзөн ямғырлы һәм болотло.
14. Өфө кешеһе ғәзелһезлеккә каршы бер генә
ысул менән көрәшә — ул сабыр ғына көтә.
15. Шағир күрһә, Өфө кешеһе «Мин дә шиғыр
язам», — ти.
16. Дуҫ — Өфө кешеһе уға кайтарып калдырған
сифаттар менән ризалашыусы кеше.
17. Йүнһез — ул Өфө кешеһе ялкаулығына барып,
тотона аламаған эште эшләүсә.
18. Өфө кешеһенең булған һәр үз нәмәһе —
уныкы ғына. Дуҫтар һәм туғандарҙың булған
нәмәләре, иһә, — уртаҡ.

19. Өфө кешеһенен күңеленә иң ятышлы нәмә —
язанан куркмайынса хөрмәтһезлек күрһәтеү.
20. Әгәр Өфө кешеһе әңгәмәсәһен яңылыша тип
уйлаһа, ул үзен уға карата әзәмсә аралашыу
кағизәләренән азат тип һанай.
21. Өфө кешеһе үзен якшы кеше тип уйлай, был
уға нисек теләй, шулай кыланырға хокук бирә.
22. Әгәр һез Өфө кешеһенә өс алма бирһәгез, ул
ысынлап көйөнәсәк. Уның кулы бит икәү генә!
23. Өфө кешеһе башкаларҙың уңыштарын һәм
үзенең уңышһыҙлыҡтарын танымай.
24. Өфө кешеһе өсөн төп ләззәт — кемделер
шелтәләү.
25. Өфө кешеһе нимәнелер бик теләһә генә
эшләй. Эшләмәһә ла аптырак түгел.
26. Өфө кешеһе кемдер кушканға ғына кыбырлап,
ниҙер эшләй һәм был хәлен уғата ғәзелһез тип
һанай.
27. Өфө кешеһе менән бәхәсләшеү — дегетле
мискәгә бал һалыу менән бер: күпме бал
кояһың, дегете лә шул самаға арта.
28. Өфө кешеһе бөтә нәмәнең еңел, тиз, күңелле
һәм бушлай булыуын теләй.

29. Үзенә окшамаған һәр эште Өфө кешеһе нәфрәт менән башкара.
30. — Тапкандар нимәгә һокланырға? — тип аптырай Өфө кешеһе. — Мин был хакта утыз йыл элек әйткәйнем инде!
31. Өфө кешеһе өсөн бөйөк кешеләр юк.
32. Өфө кешеһенә бер нимәне лә иҫбат итеп булмай. Ә бына бойорғанда — бата.
33. Өфө кешеһе фоторәсемдә ни тиклем кәйефле булһа, тормошта ул шул хәтлем уһал.
34. Өфө кешеһе өсөн иң зур ләззәт — канунлы нигеҙҙә нәфрәт белдереү һәм кәмһетеү.
35. Өфө кешеһе йә үпкәләй, йә кәмһетә.
36. Өфө кешеһе үзенә бер ниндәй ҙә талап куймай.
37. Өфө кешеһе ниндәй булһа ла вазифа, мактаулы иһем һәм бүләккә риза.
38. Өфө кешеһе төпсөнгәнде яратмай, үзе лә аһыла һалып бармай. Шым һәм буйһон!
39. Ниндәй генә хәл булмаһын, Өфө кешеһе дөйөм кабул ителгән карашты ярһып яклап сыға.

40. Үзенә окшамаған һәр нәмәне Өфө кешеһе үтә
ғәҙелһеҙ тип һанай.
41. Өфө кешеһе кемдән куркмай, шуны ғәйепле итә.
42. Өфө кешеһе үзенең сәнгәт менән
шөгөлләнеүендә икеләнмәй ҙә.
43. Өфө кешеһе шелтәләү өсөн һәр сак сәбәп
табасак.
44. Өфө кешеһе һезгә кайтарып калдырмаған
алама ниәт юк.
45. Өфө кешеһе һәр сак юк ерҙә башлай.
46. Өфө кешеһе һәр сак ризаһыҙ тауыш менән
һөйләй.
47. Өфө кешеһе мәңге сит кешене йәлләй,
ә якынын түгел.
48. Өфө кешеһе уңайлыҡ зонаһына эләгергә
уктала, шунан һуң белдеклелеген юғалта.
49. Өфө кешеһе эшһөйәрлектә белдеклелек
күрһәткесе тип һанай.
50. Һеҙ берәй нәмәне ни тиклем нығырак
теләһәгеҙ, Өфө кешеһе шул тиклем нығырак
уға кәртә корасак.
51. Өфө кешеһе ризаһыҙлыҡта йөшәй.

52. Өфө кешеһенә уның хаклы түгел икәннен исбатламағыз. Һезгә барыбер, ә уға кыйын.
53. Өфө кешеһе башкалар донъяға Өфө кешеһенә ярзам итергә тыуа, тип уйлай.
54. Өфө кешеһе бәхәсләшмәй, ул фашлай.
55. Өфө кешеһен Хозай дәрәжәһе генә кәнәғәтләндерә ала. Һис юғында — прокурор вазифаһы.
56. Өфө кешеһенең абруйы ул күрһәтә алған асыулануы күләме менән билдәләнә.
57. Тик Өфө кешеһе ун йыл буйы юк-барға бәйләненп кенә билдәле һәм хөрмәтле кеше булып китә ала.
58. Өфө кешеһе нимәнелер якшы эшләй икән, тимәк әле этнәкәһен аңлап етмәгән.
59. Өфө кешеһе шиғыр менән уны күрше дәүләт башлығы телгә алған осракта ғына кызыкһына.
60. Өфө кешеһе булған мөмкинлектәрән ахмактарса тотоноп әрәм итә.
61. Олатаһы — академик, улы — эшһез, ейәне — йөксө: Өфө кешеһенең ғәзәти язмышы.
62. Өфөлә билдәле кеше булып китеүе еңел, өс табыныусың булыу ҙа етә. Бәхетһезлеккә каршы, улар икәүҙән артык булмай.

63. Өфө кешеһе тыуғандан алып бөтә үпкәләрен хәтерләй.
64. Өфө кешеһе әрәм-шәрәм итә алмаған байлык һәм мөмкинлектәр юк.
65. Һез үзегеҙҙә иң мөһим тип һанаған нәмә Өфө кешеһенең асыуын кабарта.
66. Бөтәһенән дә яҡшыраҡ булып өсөн Өфө кешеһенә кул ҡаушырып ултырыу ҙа етә.
67. Өфө кешеһе үҙе аҡса эшләү өсөн артабан аткарырға йыйынмаған барса эште хурлыҡлы тип һанай.
68. Өфө кешеһе үҙенә кәрәкле әҙәмдең һәр ҡыланышынан сикһеҙ һокланыу кисерә.
69. Өфө кешеһе ялағайланыуҙы ярата. Бигерәк тә түбәнлеккә төшөп ялағайланыуҙы.
70. Өфө кешеһе нимә тураһында бәхәсләшһә лә, уның уйы бер генә: «Һез ниңә миңә баш эймәйһегеҙ?»
71. Өфө кешеһе йәшәмәй, ә көн күрә.
72. Өфө кешеһе эшкә үҙенең мин-минлеген үстөрер өсөн йөрөй.
73. Өфө кешеһе ишеткәндең мөһимлегә хәбәрҙе кем һөйләүенә бәйле.

74. Өфө кешеһе булыу — даими рәүештә кемдер яклы йә кемгәлер каршы булыуыңды раслап тороу.
75. Өфө кешеһе уйынсык «өй»зә йәшәй.
76. Өфө кешеһе башкаларға билдәһез мәғлүмәт эйәләренә, йәғни инсайдерҙарға ғына ышана.
77. Өфө кешеһе һәр сак донъяның объективлығына исе китә.
78. Һез Өфө кешеһе берәй телде укытыу яклы йәки уға каршы тип уйлайһығызмы? Өфө кешеһе ни бары һеззе бөгөргә теләй.
79. Өфө кешеһе ышанмаслыҡ наһак юк.
80. Бер һәләтһез генә нисек билдәле Өфө кешеһе булып китергә? Озақ йылдар һәр нәмәгә бәйләһенеп, ризаһызлыҡ белдерә килергә.
81. Өфө кешеһе каршы әйтеү тигәнде белмәй.
82. Өфө кешеһе өсөн иң юғары хәкикәт булып уның шөбһәләре тора.
83. Өфө кеше — шелтә даһийы.
84. Өфө кешеһе башкаларҙы ике төр аҡылдан язған кала кешеләренә бүлә.

85. Өфө кешеһе һезҙең дошмандарығыҙға зарланыуығыҙға ышанмай икән, ул дошманда-рығыҙың һезгә зарланыуына ла ышанмай.
86. Өфөсә туризм — тиз килһендәр, күберәк түләһендәр, тизерәк күндәм генә кайтып китһендәр.
87. Өфө кешеһе һәр сак «юк» ти.
88. Дөрөслөктө һөйләһәләр, Өфө кешеһе быны котко тип уйлай.
89. Өфө кешеһе тормош менән ләззәтләнеү өсөн тыуғанмын тип уйлай.
90. Әгәр оппонент кескәнә хата ебәрһә, йәки шулай тойолһа, Өфө кешеһе үзен йәмғиәттең барлык кағизәләренән азат тип һанай.
91. Өфө кешеһе һезҙең хакта һез уйлағандан да насарыраҡ уйлай.
92. Өфө кешеһе шым ғына кеше фекрҙәрен үзенеке итә алмай. Ул авторҙы бысраҡка батырырға тейеш.
93. Өфө кешеһе уның яуызлығына яуызлык менән кайтарғанды үтә ғәзелһез тип һанай.
94. Өфө кешеһе өсөн тышкы донъя менән аралашыуың берҙән-бер ысулы — күп йылдар кулуарҙа асыланыу.

95. Өфө кешеһе кеше һемәйткәндә үтә килештерә.
96. Миңә ыңғайыраҡ хислә булырға кәңәш иттеләр. Маташып карайым әле.
Шулай итеп.
Өфө кешеһе хәтәр һәйбәт. Ул көн дә тормош ауырлыктарын батырзарса еңеп сыға.
97. Өфө кешеһе, бер нимә лә белмәһә лә, үзен белгескә һанай.
98. Һөйләй башлар алдынан Өфө кешеһе озак итеп үпкәһенә һауа тултыра, шунан аяҡ осона баһа.
99. Ә ниндәй ул, һезҙеңсә, Өфө кешеһе?
100. Өфө кешеһе уратып алған кешеләрҙең уны яратыуын тейеш тип һанай.
101. Кеше ни тиклем яҡыныраҡ, Өфө кешеһе уға шул тиклем тизерәк асыланырға әҙер.
102. Йылдар дауамында Өфө кешеһе шундай фәлсәфә тыуыра: унда тышкы донъя менән бәйләнеш бөтөнләй каралмаған.
103. Ниндәй генә яңы идея тәкдим итмәгез, Өфө кешеһе: «Ә мин быны ишеткәнем бар!» — тип әйтәсәк.
104. Нимә хақында бәхәсләшһәгез ҙә, Өфө кешеһе етәксегә һылтанасак.

105. Өфө кешеһе бер кемдән дә куркмай. Бары хәүефләнә генә.
106. Өфө кешеһе донъялағы иң мөһим эште башкарам тип уйлай һәм быны бер нимәгә карамастан барыһына ла, нисек кенә булһа ла исбат итергә әзер.
107. Казаға тарыған кешеләргә Өфө кешеһе шелтә һәм өгөт-нәсихәт менән ярҙам итә.
108. Ике сәбәп араһынан Өфө кешеһе әшәкәһен һайлай.
109. Һәр Өфө кешеһенең ул үзе лә аңламаған миссияһы бар, уны үтәү өсөн ул берәһен дә йәлләмәйәсәк.
110. Өфө кешеһе «йәлләү» һүҙен күп тапкыр ишеткәне бар.
111. Һәр Өфө кешеһенең эсендә тышҡа сығармаған ярһыуы кайнай.
112. Өфө кешеһе баштан ук әңгәмәсенең нимә әйтергә теләгәнен аңлай һәм уны бүлдәрә.
113. Өфө кешеһенең уйынса, Рудольф Нуриевтың иң төп һыҙаты — уның традицион булмаған юсығы.
114. «Мәҙәниәт» һүҙен ишеткәндә Өфө кешеһе кешеләрҙең яҡшы урынлашыу һәм юк ерҙә акса һуғыу оҫталығы менән һоклана.

115. Өфө кешеһе тормошта нимәгә оһраһа ла, «Мин дә быны булдыра алам!» — ти.
116. Өфө кешеһе өсөн озак йылдар ныкышмалы инкар итеү уны таныу булып тора.
117. Үзенә ихтирамһыз мөнәсәбәттә Өфө кешеһе вазифа бурыстарын башкармау өсөн етди нигеҙ итеп һанай.
118. Бөтә дәлилдәрҙән Өфө кешеһе иң насарына ышанасак.
119. Өфө кешеһе, кайза ғына бармаһын, бөтә ерҙә белдекһеҙ кешеләрҙе оһрата.
120. Өфө кешеһе һеҙгә аһуланһын өсөн маһһус рәүештә бер нимә лә эһләргә кәрәкмәй.
121. Өфө кешеһе — ул дәғүәләр йыйылмаһы.
122. Тормош менән мөнәсәбәттә Өфө кешеһе бер генә тойғо — ыһын күңелдән аптырау киһерә.
123. Өфө кешеһе һайлау һокуғын һәр һак теләге булған кешегә бирә.
124. Өфө кешеһе һак-төйәктә лә ихлас рәүештә һаһимиәттә ғәйепләй.
125. Кыш — Өфө кешеһе өсөн иң оло ғәһелһеҙлек.

126. Өфө кешеһе эште оҫтаға түгел, ә үзе ышанған кешегә куша.
127. Өфө кешеһе оҫрашыуға һөйләшкән вақытта түгел, ә килгән вақытта килә.
128. Һеҙең мөнәсәбәттәр тарихы ниндәй булыуға карамаҫтан, Өфө кеше уны иң вак мәсьәләләге фекер айырмалығы аркаһында өзөргә әзер.
129. Миңә бөтә нәмә һәм хәҙер үк кәрәк. Бер нәмә лә минән тормай. Өфө кешеһе өсөн был фекерҙәрҙә каршылык юк.
130. Йылдар үтеү менән Өфө кешеһе тәҫрибәлерәккә түгел, ә арығаныракка әйләнә.
131. Өфө кешеһе өсөн шәхси мөнәсәбәттәр генә бар.
132. Өфө кешеһе бөтә нәмәлә дилетант.
133. Өфө кешеһе үҙенең дилетантлығын өстөнлөккә һанай.
134. Өфө кешеһе өсөн профессионал — көнсөл һәм эшкимәгән кеше.
135. Өфө кешеһе һәр эшкә тотона.
136. Өфө кешеһе тормоштоң бөтә өлкәләрендәге уңыштары менән ғорурлана.

137. Өфө кешеһе өсөн уңышһызлыктар юк.
Дошмандарзың мәкерле соксоноузары,
көнләшеүселәрҙең этләшеүҙәре, төрлө
хәлдәрҙең бергә тура килеүе, эштең кирегә
китеүе бар, ә уңышһызлыктар юк.
138. Өфө кешеһе уның калаһының тарихы ул
тыуғандан башлана, тип уйлай.
139. Өфө кешеһе олоғая бара тәжрибә тупламай,
ә тормошта урын яулай.
140. Өфө кешеһе әңгәмәсәһен тыңламай, шуға һәр
вакыт кабат һорай.
141. Өфө кешеһе донъялағы бөтә нәмәне лә шәхси
мөнәсәбәттәр менән аңлата.
142. Өфө кешеһенең билдәләлегә — уның
вазифаһындағы мөмкинлектәренен
һөҙөмтәһе.
143. Өфө кешеһе ауызынан ишетелгән иң
куркыныс янау: «Минең яклар кешем бар!»
144. Өфө кешеһе шәхесен емергес хеҙмәттә һайлай.
145. Өфө кешеһе үз-үзе которта.
146. Мәскәүгә килһә, Өфө кешеһе: «Мин
Мәскәүҙеке, Өфөнөкө тип язылғанмын
ғына!» — ти.

147. Өфө кешеһе донъя менән сабий кеүек идара итә — ул йә илай, йә мыжый, йә кыуанысынан сәпәкәй итә.
148. Өфө кешеһе өсөн языусы — уның тыуған районына газ үткәргән, улын институтка урынлаштырған, уға фатир алып бирешкән кеше. Шуға ул Довлатовты языусы тип атауҙарына ысын күңелдән аптырай.
149. Өфө кешеһе кемделер танышлык буйынса эшкә алыуҙарына нәфрәтләнә. Әммә үзенә нисек эшкә урынлашыуын әйтеүҙән баш тарта.
150. Өфө кешеһе, һез уны йәберләгән тип хәл итһә, тормошон һезгә яза биреүгә арнаясак.
151. Өфө кешеһе һәр нәмәлә этлек эзләй.
152. Өфө кешеһе бер кемгә лә ышанмай.
153. Өфө кешеһе бигерәк тә көсһөззәргә карата принципиаль.
154. Өфө кешеһе ышанғыһы килгән кешегә генә ышана.
155. Өфө кешеһе, берәй мәсьәләгә юлыкһа, иң тәүҙә «Бының өсөн кемде язаларға?» тип уйлай.
156. Өфө кешеһе үзенә һәм үзе башкарган эшкә һокланып бөтә алмай.

157. Өфө кешеһе өсөн етәксе фекере генә фекер.
158. Өфө кешеһе: «Минең урынымда бөтәһе лә шулай итер ине!» — тип уйлай.
159. Әгәр Өфөлә һез яраткан берәй урын бар икән, Өфө кешеһе ул ер һез яраткан урын булыуҙан туктаһын өсөн барыһын да эшләйәсәк.
160. Өфө кешеһе һәр осракта ла миңә лә нисектер йәшәргә кәрәк бит, тип аклана
161. Өфө кешеһе, ярамай тип инанһа, азаккаса торасак.
162. Ысын Өфө кешеһе Урал батыр кеүек йәшәргә тейеш — бар ғүмерен кешеләргә арнарға, ә азак, уларға күз көйөгө булмаһа өсөн, шым ғына ятып үлергә.
163. Өфө кешеһе үзенә карата енәйәтсәл мөнәсәбәткә күпме ваҡыт үтһә лә аклау тапмай.
164. Өфө кешеһенең девизы — миңә акса бирегеҙ зә эшемә кысылмағыҙ.
165. Өфө кешеһе хеҙмәт итә белмәй, куштанлана ғына белә.
166. Өфө кешеһенең милли кейеме — милиция формаһы.

167. Сәйәсәткә ылыккан Өфө кешеһенә сызарлык түгел.
168. Өфө кешеһе өсөн языусы — ике һүҙҙе куша алмаған оло йәштәге сәйер, ауырыу кеше.
169. Өфө кешеһе үзе өсөн тәбиғи һәм кәрәкле тип һанаған нәмәне башкаларға ғәфү итмәй.
170. Өфө кешеһе үзен көзгөлә танымай, сөнки ул идеаль образ менән сағыштыра.
171. Өфө кешеһе уйынса, кешеләр ғөмүмән яҡшы эшләргә тейеш. Шуға күрә ул яҡшы эшләгән өсөн мактамай, ләкин насар эшләгән өсөн әрләй.
172. Өфө кешеһе өсөн донъя идеаль, һәм норманан һәр ситләшеүҙе ул шәхси мысҡыллау тип кабул итә.
173. Әгәр һез автобуста бер үзегеҙ ултырағыҙ һәм һезгә рәхәт булһа, киләһе тукталышта мотлак тап һезҙең янығыҙға Өфө кешеһе ултырасаҡ.
174. Өфө кешеһе уйынса, пенсия — ихтирам йөзөнән өстәмә түләү.
175. Өфө кешеһе өсөн донъяға йоғонто яһауың берҙән-бер коралы — қаңғырып алыу.
176. Өфө кешеһе етәксе булғандан һуң эйә булған тәүге сифат — куқырайыу.

177. Өфө кешеһенең ике фатиры була. Берендә
ул үзе тора, икенсәһендә йылдар буйы бер
кем дә йәшәмәй.
178. Өфө кешеһе һүз бирә лә үзе һөйләргә бирмәй.
179. Өфө кешеһе дәрәжәле вазифанан бушаткан-
дың икенсе көнөнә үк уның донъяла барлығын
онотоузарына ысын күңелдән аптырай.
180. Өфө кешеһе өсөн хөрмәтле булыу ҙа вазифа.
181. Өфө кешеһе өсөн типик тормош юлы —
мәктәп, институт, БР хөкүмәте.
182. Бер нимә эшләмәгән килеш тә Өфө кешеһе
казаныштарын баһалауҙы талап итә.
183. Өфө кешеһе кешеләрҙә тәү сиратта
ялағайланыуҙы юғары баһалай.
184. Өфө кешеһе һәр сак килешһеҙ шаярта.
185. Өфө кешеһен етәкселә, Мәскәү һәм сит ил
кешеһендә бөтә нәмә һокландыра.
186. Өфө кешеһе бер касан да йөкмәткеле
эш менән булмай. Ә бына эсеп ятыуына
акланырлык сәбәп табыла.
187. Өфө кешеһе бер мөмкинлек тә бирмәй,
икенсәһе тураһында һүз ҙә юк.

188. Кешенең һәр күркәм сифатын Өфө кешеһе
шелтә өсөн һылтау итеп кабул итә. Мәсәлән,
«Һин нимә, иң акыллыһымы?», «Эшләпә кейеп
алған булған!», «Етмәһә, шағир!», «Институтта
уқыған бит әле!»
189. Өфө кешеһе һәр сак бөтә вәғәзәләрен дә
үтәргә әзер. Әммә, улар артык күп булғас,
береһен дә үпкәләтмәс өсөн, ул уларҙы үтәмәй.
190. Өфө кешеһенә сак кына ихтирам күрһәтһең,
ул шунда ук маһайып һөйләшә башлай.
191. Өфө кешеһе үзенәң һәләт эйәһе һүз араһында
искә төшөрөргә онотмаясак.
192. Өфө кешеһе ғәфү итмәй, ул мәле еткәнсе
кисектереп тора.
193. Өфө кешеһе оятһыҙ кыланһа, ул шулай
кешелекле шаяртам тип уйлай.
194. Өфө кешеһендә һәр сак өстөнлөгөн аңғарткан
йылмайыу һизелә.
195. Кешеләр менән мөнәсәбәттәрҙә Өфө кешеһе
бер генә ысулды белә — шелтәләргә һәм
мәжбүр итергә!
196. Өфө кешеһе атаһын үлтергәндә һәм бөтә
аксаһын урлаганды ғәфү итһә итер, әммә
донъяны уныңса күзаллау менән риза
булмауҙы — юк.

197. Өфө кешеһе бөтә нәмәлә башкаларзың эскерлелеген күрә.
198. Өфө кешеһе донъяның ғәзәлһезлегенә ышана һәм бынан ғайзалана алмағанында аптырай.
199. Өфө кешеһе тик рәңйеүзәрен генә исләй.
200. Өфө кешеһе һөйләшеү башында ук шәхесте мысқыллауға күсә.
201. Өфө кешеһе дәлилдәргә мохтаж түгел.
202. Өфө кешеһе бер касан да башкаларзың яҡшы сифаттарын танымай.
203. Өфө кешеһе, һәйбәт кеше менән тапкансы, кәбәхәт менән юғалтыр.
204. Өфө кешеһе үзен иң юғары мактау, вазиға, бүләк һәм дәрәжәгә лайыҡ тип уйлай.
205. Тәүге етди һынау Өфө кешеһен мәңгегә һындыра.
206. Өфө кешеһе үзен хаклыға һанаһа, был хәл уның оппоненттының хакһызлығына төп дәлил булып тора.
207. Әгәр һез Өфө кешеһе менән бер нисә йыл күрешмәһәгез, озрашканда ул иң тәүҙә зарлана башлай.

208. Өфө кешеһе юғалтып булмаған нәмәнән дә баш қағыр.
209. Өфө кешеһенсә, ғәзел рәүештә асыуланғанда, был асыузы тыузырған кешенең кылығынан мең тапкыр әшәкерәк кыланырға ярай, тип һанай.
210. Өфө кешеһе өсөн мең изге эш тә сүп кеүек ғәйепте капламаясак.
211. Өфө кешеһенең тормош стиле — туктауһыз қаңғырып сәбәләнеү.
212. Өфө кешеһенең уйынса, донъя уның тирәләй һәм уның өсөн әйләнә.
213. Өфө кешеһе үпкәләү уны барлык бурыс-вәғәзәләрҙән һәм йәмғиәт қағизәләренән азат тип һанай.
214. Өфө кешеһе теләгәнән генә эшләй. Кәрәк тигән һүз Өфө кешеһен шак катыра.
215. Ниндәй генә хәл булмаһын, Өфө кешеһе башта үпкәләп ала.
216. Өфө кешеһе Өфөнән киткәс кенә үз калаһының илһәйәренә әйләнә.
217. Шелтәләү, оялтыу, аптырау... Өфө кешеһенең тормошо шулай үтә.

218. Алдау, арттырыу, сикә тирәһендә бармак
әйләндерәү, етәксегә һылтаныу... Өфө кешеһе
тәнкиткә дөрөс яуап бирә белә.
219. Өфө кешеһе — һәр сак шәхси кеше. Ул һезҙең
колағығыҙға шыбырлай, шәхси хат яза,
ышанысығыҙ менән файҙалана. Әммә барыһы
алдында үз караштарын белдерәү — юк инде!
220. Өфө кешеһе иркә быҙау ике инәне имгәнән
белә. Әммә Казан кешеһе булырға? Был
мөмкин түгел.
221. Өфө кешеһе өсөн яла менән тәнкит бер үк
нәмә.
222. Өфө кешеһе башкаларҙы рәһнеткәнән,
кайғыртканын исләмәй.
223. Өфө кешеһе уңышка ирешһә, был уның
казанышы. Ә уңышһыҙлыҡтарында башкалар
ғәйепле.
224. Өфө кешеһе тормошон үз көйһөҙлөгөнә һәм
нигезһеҙ теләктәренә юл баш биреп уҙғара.
225. Өфө кешеһе менән һәр һөйләшеү ошолай
үтә: тәүҙә ул «юк» ти, шуңан шелтәләй, шуңан
трубканы ташлай.
226. «Һәйбәт кешеләрҙе йыйып ағарткансы
йыуғанда артыҡ булмаһ ине!», — тип уйлай
Өфө кешеһе, тирә-яғына һаҡ кына каранып.

227. Өфөлә эшлэнгән бөтә якшы нәмә Өфө кешеһенен аңғармай калыуы йәки ялкаулығы аркаһында эшләнә.
228. Өфө кешеһенән яратаһыңмы, яратмайһыңмы, тип һорамағыз. Ул бер үк вакытта ярата ла, яратмай ҙа.
229. Өфө кешеһе үз хәлен генә етдигә һанай.
230. Өфө кешеһе берәйһен мактаһа, ул йә кәрәкле етәксе, йә күптән үлгән кешелер.
231. Өфө кешеһе һезҙе һез каршы көрәшкән нәмә яклы тип иҫәпләй.
232. Өфө кешеһенен бәхете — үзе теләп уның мәсьәләләрен хәл итергә тотонаһа кешене табыу.
233. Өфө кешеһе уның кәмселектәрен мөмкин булғанса аҡлаған һәм уларҙы бәһлеһе сифатына күтәргән идея яклы була.
234. Өфө кешеһе — ул етешһеҙлектәр кушылмаһы.
235. Әгәр Өфө кешеһе берәйһен тыя алмаһа, һанға һуҡмай, инкар итә башлай.
236. Өфө кешеһенен рухи тормошо — шул тема менән уйнау.
237. Башкаларҙың ғәмәлдәрен Өфө кешеһе көнләшеү менән аңлата.

238. — Шул да булдымы бер нәмә! Улай ғына мин дә булдырам! — Өфө кешеһенен һәр эшмәкәрлегенен төп сәбәбе.
239. Өфө кешеһенен уйынса, уға бренд кына етмәй.
240. Өфө кешеһе иң якшы туризм тип акса килеүен һанай:
— Һез безгә акса ебәрегеҙ, ә үзегеҙ килеп йөрәмәһегеҙ зә була!
241. Әгәр һез языусы икән, Өфө кешеһе һезгә кем тип һанаһа ла, һанаясак, әммә языусыға исәпләмәйсәк.
242. Әгәр Өфө кешеһе ун дини канунға грант алһа, ул Мусаны ла һанға һукмаясак, тауға ла менмәйәсәк.
243. Өфө кешеһе өсөн эшкыуарлыкты үстөрөүҙең төп коралы – клиенттарға асыуланыу.
244. Өфө кешеһе ошаксылар менән бик теләп душлаша, сөнки насар кешеләрҙе генә ошаклайҙар бит, ә Өфө кешеһе якшы.
245. Өфө кешеһенен һәр сак вак-төйәккә йәне көйә.
246. Өфө кешеһе мәзәниәт эшмәкәрҙәре тураһында бүләкләнеүселәр исемлеген укып белә.
247. Өфө кешеһе һезҙең турала үзегеҙ нимә әйтәһегеҙ, шулай уйлай.

248. Өфө кешеһе ғүмере буйы комфорт зонаһын эзләй, ул уны үзенән-үзе барлыкка килә, тип уйлай.
249. Шелтәләүзәргә Өфө кешеһе: «Мин тәүге тапкыр йәшәйем бит!» — тип яуаплай.
250. Өфө кешеһе бер кемде лә дуҫтары менән таныштырмай.
251. Өфө кешеһе бер касан да наградалары менән мактанмай, кешеләр уның нимәгә һәләтле икәнән былай ҙа белә.
252. Өфө кешеһе уйынса, кызып китеү — ақларлык сәбәп.
253. Өфө кешеһе һаҡлылығын бер ысул менән иҫбатлай: ул үзенә һаҡлы булыуын, ә оппонентының бер нимә лә аңламауын хәбәр итә.
254. Өфө кешеһе, үзен үпкәләткән кешегә белдермәйенсә, йылдар буйы үпкә һаҡлап йөрөй.
255. Өфө кешеһе лайыҡһыз алған нәмә менән ғорурлана.
256. Өфө кешеһе өсөн үзенә иң ваҡ мәшәкәтә лә донъяның иң мөһим мәсьәләһенән мөһимерәк.

257. Өфө кешеһе менән булған бөтә хәлдәр капыл
килеп сыға һәм уны аңлатып та булмай.
258. Өфө кешеһе донъяны мәңге шулай торор тип
уйлай.
259. Өфө кешеһе, сит кешеләр ихтирам иткәндәрзе
генә ихтирам иткәнгә һалыша. Үзенекеләргә
иһә күз буяп та тормай.
260. Өфө кешеһе сүп-сарзан коллекция йыя.
261. Өфө кешеһе фекерзәре менән сак кына
килешмәүзе лә тәрән мыссыллауға тип һанай.
262. Өфө кешеһенең наградалары иҫәбе уның
һәләт дәүмәленең тап кире нисбәтендә.
263. Өфө кешеһенең иң яратмағаны — уны уйларға
мәжбүр итеүзәре.
264. Тәнкитләһәләр, Өфө кешеһе, көнләшәләр, тип
уйлай. Мактаһалар — уның данынан үззәренә
өлөш сығарырға самалайзар, тип.
265. Өфө кешеһе әленән үк һәйкәлгә лайык.
266. Өфө кешеһен әле йыкмаған нәмә уны
һуңғарак тәкмәсләтә.
267. Өфө кешеһе үзен дә мәрәкәләп ала. Үзенән
көлгәнән аңғармаған сағында.

268. Өфө кешеһе өсөн донъялаға бар нәмә — айырым осрак.
269. Язаһыз калдырылыу — Өфө кешеһе бына нимәгә каршы тора алмай.
270. Өфө кешеһе кәбәхәттең һәр сак берәй якшы яғын табасак.
271. Өфө кешеһе ғәзелһезлеккә ярты быуат үтмәйенсә ризаһызлығын белдермәс.
272. Ярһымай-кызмай ғына һөйләшеүзе Өфө кешеһе етди эш түгел тип һанай.
273. Өфө кешеһе һезҙең һәр һүзегеҙҙе үзегеҙгә каршы куллана.
274. Өфө кешеһенең уйынса, һөнәр — ул үзең менән маһайузың бер ысулы.
275. Өфө кешеһенә нигезләүзәр кәрәкмәй.
276. Ғәзелһезлек тураһында белеп калһа, Өфө кешеһе һәр сак сәбәптәре менән кызыкһына.
277. Өфө кешеһе төймәләй хәлдән дә дөйәләй һығымта яһай.
278. Өфө кешеһе өсөн «сәбәп» һүзе «кешегә яза биреүгә һылтау» тигәнде аңлата.

279. Өфө кешеһе яп-ясы донъяла йәшәй. Уның өсөн уңда — һәйбәт, һулда — хөрт, ә юғары һәм түбән як бөтөнләй юк.
280. Өфө кешеһе уйынса, якшы һәм насар кеше араһындағы айырма пиар тип атала.
281. Өфө кешеһенен уйынса, бөтә низағтар зитка тейеүҙән килеп сыға.
282. Өфө кешеһе — идеалист. Ул донъяла бөтә нәмә уның идеалына тап килеүен теләй.
283. Өфө кешеһе башкалар белдермәскә тырышкан нәмә менән ғорурлана.
284. Мәсьәләне хәл итеүең бөтә юлдары араһынан Өфө кешеһе кыл да кыбырлатмауҙы хуп күрә.
285. Өфө кешеһе хәленән килгәндең барыһын бозоп күрһәтә. Калғандарын да салыш күрһәтеү — уның хыялы.
286. Өфө кешеһе бөтә нәмәне үзенсә аңлай.
287. Өфө кешеһе бер төрлө уйлай, икенсе төрлө тоя, өсөнсө төрлө һөйләй ҙә, шунан бөтәһен дә етәксә кушканса эшләй.
288. Үҙен һанға һукмауҙы Өфө кешеһе быға кәмһетеүсенең етәксенән рәхсәте бар, тип кабул итә.

289. Өфө кешеһе етәксененәң исемен ул эштән киткәнденә икенсе көнөнә онота.
290. Өфө кешеһе өсөн бөтә нәмә юктан бар була һәм барзан юк була.
291. Өфө кешеһе ғәфү итмәй, ул онота.
292. «Булмағанды булдырыр әзәм» һүзе Өфө кешеһе телендә «етәксе» тигәнде аңлата.
293. Өфө кешеһененәң тормош юлы — тәүге уңыштар һәм төрлө дәрәжәлә һәм тизлектә түбәнгә тәгәрәү.
294. Өфө кешеһе уйлауынса, ихтыяр — ул үз-үзендә туктауһыз ирекһезләү һәләте.
295. Өфө кешеһе оло йәшкә етһә, йәшерәктәргә үпкәләй.
296. Кешене кәмһеткәс, Өфө кешеһе уны шелтәләй башлай: «Һин нимә, үпкәләненәме ни?»
297. Өфө кешеһе өсөн етәксе бөтә һәләттәргә лә эйә.
298. Өфө кешеһененәң уйлауынса, бренд — ул алдауһың заманса өр-яңы төрө.
297. Өфө кешеһе өсөн республика бренды — урындағы етәкселек.
298. Өфө кешеһе башкаларға күрәләтә үзе уйлап сығарған хәлдәргә лә башкаларҙы ғәйепләп куя.

299. Өфө кешеһенен абруйы уның вазифаһының, мактаулы исемдәренен, наградаларының һәм матди хәленен кушылмаһы.
300. Өфө кешеһе тыйыу өсөн йәки тыйыузарға буйһоноу өсөн йәшәй.
301. Ике генә оҫталыҡ дәресе үттеме, Өфө кешеһе үзен донъя кимәлендәге оҫта итеп һанай.
302. Өфө кешеһе өсөн даһи — етәксенен айырыуса мәрхәмәтенә эйә кеше.
303. Үзенә эләкмәгән бөтә нәмәне Өфө кешеһе бюджетты бүлгеләүгә иҫәпләй.
304. Өфө кешеһе көс һалмай ғына бай, сәләмәт һәм бәхетле булғыһы килә.
305. Өфө кешеһенен тормошондағы иң зур вакиға — юбилей.
306. Өфө кешеһе һәр һүзегеҙҙе үз иркегеҙ менән ғәйебегеҙҙе таныу тип аңлай.
307. Өфө кешеһе көс кулланыуҙы тәбиғи, кәрәкле һәм зарур нәмә тип иҫәпләй.
308. Өфө кешеһе бер қасан да кире уйламай.
309. Өфө кешеһе тормошоноң азаккы станцияһына шул ук йәш сағындағы багажы менән барып төшә.

310. Өфө кешеһе, кайза ғына эшләмәһен, секта төзөй.
311. Өфө кешеһе берәйһенә үпкәләһә, уның менән бергә катыны, балалары, ике яклап ата-әсәләре, дуҫтары һәм эшендәге кул аҫтындағы кешеләр зә куша үпкәләй.
312. Өфө кешеһе башка кешегә карата кылынған ғәзелһезлек тураһында ишетһә, «Был ул тиклем куркыныс түгел әле», — ти.
313. Өфө кешеһе көкөрт кислотаһындағы кеүек йәшәй.
314. Өфө кешеһе бер қасан да үзенәң төп ихтыяждарын кәнәғәтләндерә алмай.
315. Етәксенең һәр кылығы Өфө кешеһен таң калдыра.
316. Өфө кешеһе ни булһа ла яйы тура килгәндә тип үзе һақында һөйләй.
317. Өфө кешеһе һәр мәсьәләне язаны көсәйтеү юлы менән хәл итеп була тип уйлай.
318. Берәй ғәзелһелек тураһында һөйләһән, Өфө кешеһе үзенә лә шулай кыланырға ярай тип уйлай башлай.
319. Өфө кешеһен кәзимге уртасалык кына һокландыра.

320. Өфө кешеһе һәр сак алдында берәү зә
тезләнмәүенә аптырай.
321. Өфө кешеһе һәр сак бүтән кешеләрҙең
мәсьәләләре тураһында уйлай.
322. Өфө кешеһе дөрөслөктө һәм ғәзеллекте
хәбәрҙар булмау аркаһында яклай.
323. Өфө кешеһе үзе якшы акса алып эшләгән эште
башкаларҙың бушлай эшләүен талап итә.
324. Өфө кешеһенен төп хыялы — язанан куркмай
бөтәһен дә шелтәләү мөмкинлеген алыу.
325. Өфө кешеһе бөтә нәмәне йәшертен эшлэй.
326. Етәксе фатиха бирмәгән нәмәлә берәһе
уңышка ирешһә, Өфө кешеһе тәрән аптырауға
төшә.
327. Өфө кешеһе башкаларҙың қазаныштарын
танымай һәм берәһе лә уның хезмәтен
баһаламауына бик үпкәләй.
328. Өфө кешеһе мәҙәниәт хезмәткәрен уның
үлем хәбәрен укығанда һуңғы тапкыр иҫенә
төшөрә.
329. Өфө кешеһе, акырыу, мысқыллау һәм
кешеләрҙе кәмһетәү — үҙеңдең кешелек
дәрәжәңде яклауҙың берҙән-бер юлы, тип
уйлай.

330. Өфө кешеһе уны нимәлер эшләргә мәжбүр итеүзе үтә ғәзелһез тип һанай. Шул уҡ ваҡытта Өфө кешеһе мәжбүр иткәндә генә эшләй.
331. Өфө кешеһе өсөн уға қарата эшләнеүе ихтимал булған яуызлық, уға эшләнгән изгелектән мөһимерәк.
332. Өфө кешеһе изгелек теләгәне арқаһында кешеләргә яуызлық қыла.
333. Үзенә окшаған нәмәне Өфө кешеһе үз милке тип һанай.
334. — Ниңә мине яратмайҙар? — тип аптырай Өфө кешеһе. — Мин ни бары ақырзым ғына!
335. Өфө кешеһе етәксенең фатихаһында йөрөгән кешене кыйыу тип уйлай.
336. Өфө кешеһе тәү сиратта куркаклыкта ғәйепләй.
337. Һәр Өфө кешененең йүнһез һәм әшәке булыуына қарамастан «өф» итеп кенә торған дуһы бар.
338. Өфө кешеһе һәр ваҡыт үзе кемде қысқырып әрләгән, шуларзың ғәфү үтенеүҙәрен талап итә.
339. Өфө кешенәнә тегеһе лә, быныһы ла бер юлы кәрәк.

340. Өфө кешеһенә низер әйтер өсөн арып шымғанын көтөргә кәрәк.
341. Өфө кешеһенәң эш ваҡытының 99 проценты кәнәғәтһеҙлек һәм шелтә белдерегә китә.
342. Етди һөйләшеп алырға маташыуҙы Өфө кешеһе мөнәсәбәттәргә хыянат тип кабул итә.
343. Өфө кешеһе оятһыҙлыҡтың сигенә еткәндә генә үзен бәхетле итеп тоя.
344. Өфөнөң мөмкинлек кеүәттәре хаҡында унан касып китә алған Өфө кешеһенәң қазаныштарына қарап белеп була.
345. Өфө кешеһе һеҙҙең милкегез, ақсағыҙ, ваҡытығыҙ һәм ғүмерегеҙ менән иркән файҙалана.
346. Өфө кешеһе үзен кисә бер ни ҙә булмаған кеүек тотә.
347. Өфө кешеһе үс алыуҙың бер генә юлын белә, ул да булһа — дошманынан һуңыраҡ үлеү.
348. Өфө кешеһе эшләгән яуыҙлығы өсөн рәхмәтле булыуҙы талап итә.
349. Қаршылар күберәк булған һайын, Өфө кешеһе үзенекендә нығыраҡ тора.
350. Өфө кешеһе өсөн кәмһетелгән һәм түбәнһетелгәндәрҙе йәшәргә өйрәтеүҙән дә олораҡ қыуаныс юк.

351. Өфө кешеһе һәр вакыт: «Әгәр шөгөлләнһәм, гроссмейстер булыр инем», — ти.
352. Башкаларҙы шелтәләү, мысҡыллау һәм кәмһетәүҙе Өфө кешеһе шәп шаяртыу тип уйлай.
353. Өфө кешеһе үзенеке тип һанап та, ул юсыкта кыл да кыбырлатмаған берәй нәмәне икенсе кеше ғәмәлгә ашырырға тотонһа, уның ни саклы нәфрәтләнеүен һүрәтләп кенә лә бирерлек түгел.
354. — Мәғәнәһеҙ кәңәштәрегеҙ менән тормошом кыстырылмағыҙ!..
— Бер кемгә лә кәрәкмәйем!..
Был ике фекерҙе Өфө кешеһе бер юлы уйлай.
355. Әгәр Өфө кешеһе алдында тезләнмәһәләр, ул, мысҡыл итәләр, тип уйлай.
356. Өфө кешеһе, уны кәмһеткән кешеләргә акырырға хокуғы бар, тип уйлай. Кағизәнән ситләшеп, ул быны нигезләй ала. Әммә, ғәзәттә, быны кәбәхәттәр, әзәм актыктары һәм әшәке бәндәләр һорай, улар шулай Өфө кешеһен кәмһетәләр, был Өфө кешеһенә уларға акырыу хокуғын бирә.
357. Өфө кешеһе ғәфү үтенһә, мысҡыл итеүен каршылыкһыз дауам итә алам, тип уйлай.
358. Өфө кешеһе үзе менән кәнәғәтһеҙлек һәм башкалар менән кәнәғәтһеҙлектә бер үк ваҡытта кисерә.

359. Әгәр Өфө кешеһе һокланыуын белдерә икән — тимәк, ул һезгә үзе генә хужа булып алырға теләй.
360. «Һиңә быны минән тыш бер кем дә әйтмәйәсәк бит» тигән һүззәр менән башлап, Өфө кешеһе иң кот оскос нәмәләр һөйләй.
361. «Һез быны ниңә эшләнегез?» тигән һорауға Өфө кешеһе: «Юғиһә, быны бүтән берәү эшләр ине!», — тип яуап бирә.
362. Өфө кешеһе бер қасан да башкаларзың хаталарын онотмай.
363. Өфө кешеһе теләһә кемде Өфөнөкө тип әйтһә әйтәсәк, әммә үзен Өфө кешеһе тимәйәсәк.
364. Өфө кешеһе бер яклы ташламалар талап итә.
365. Өфө кешеһенең тормошо — файзаланылмаған вакыт һәм әрәм булған әзәми кеүә.
366. Инде ошонан да насарырак булмаҫ һымак тойолһа, Өфө кешеһе кәмәнең төбөн тишә.
367. Өфө кешеһе — ул мин. Ә һез Өфө кешеһеме?

AJDAR KHUSAINOV
ANTI-BUSHIDO
THE WAY OF THE UFAN*

APHORISMS FOR EACH DAY

* *An Ufan is
a human living
in our glorious
city of Ufa.*

Aidar Hkusainov, a well-known poet, writer, and translator, lives in the city of Ufa, which is the capital of Bashkiria, a region that is situated in the Southern Urals, almost in the middles of Russia. His razor sharp aphorisms On Ufans (the word Ufan is newly invented; it means a resident of Ufa) are full of grotesque, sarcasm, and irony.

This book will surely amuse you.

1. If an Ufan isn't right, he's still right in his soul.
2. Each Ufan has a complaint against his great countrymen.
3. An Ufan can be persuaded in no way, the only tool to control him — incessant criticism.
4. Any good deed done for an Ufan's benefit is a duty of every townsman and guest of our city.
5. Any good deed not done for an Ufan's benefit is evil.
6. An Ufan respects the person he is speaking with and as long as he's the one speaking.
7. An appeal to reason, logics, and law is felt by an Ufan as a pain in the neck.
8. An Ufan lives in the world, in which there are only two cities — Moscow and Kazan. He wants to get to one them but he can't; and he can get to the other but he has no desire.
9. Any idea of an Ufan belongs only to him. Any idea of another Ufan belongs to everybody.

10. An Ufan must know another Ufan for about twenty years; and only then they can discuss the weather.
11. For the sake of a good objective, an Ufan is ready to call himself a man of genius. Or a star.
12. Whatever an Ufan hears, he's always ready to say, "I disagree!"
13. As for an Ufan, the winter is cold, the summer is hot, the spring is muddy, and the autumn is rainy and dull.
14. An Ufan fights injustice only in one way — he waits patiently.
15. When meeting a poet, an Ufan says: "Well, I write poems, too."
16. A friend is someone who agrees to everything that an Ufan attributes to him.
17. A villain is a man, who does what an Ufan is too lazy to do.
18. Everything that belongs to an Ufan is only his. Everything that belongs to his friends and relatives is shared property.
19. The most pleasant thing for an Ufan is to show disrespect without facing punishment.

20. If it seems to an Ufan that his companion is wrong the Ufan believes himself freed from any rules of polite communication.
21. An Ufan thinks of himself to be a good man, and this gives him a blank check.
22. If you give three apples to an Ufan he'll be deeply upset. After all, he has only two hands!
23. An Ufan doesn't acknowledge anyone's success and his own defeat.
24. An Ufan's main enjoyment is to criticize anybody.
25. An Ufan does something if only he really wants to, and even then, he might not.
26. An Ufan does everything as if under the whip-lash and that's why he thinks it's unfair.
27. To argue with an Ufan is equal to pouring honey into a barrel of tar, the more you pour — the more tar there is.
28. An Ufan wants everything to be easy, quick, pleasant, and free.
29. Any job the Ufan doesn't like, he does it begrudgingly.
30. "What are they admiring?" — An Ufan is astonished. — "I spoke of it thirty years ago."

31. For an Ufan there's no great names in history.
32. It's impossible to prove anything to an Ufan. To give him orders is a totally different matter.
33. An Ufan is as cheerful in his photo as he is angry in his life.
34. An Ufan's greatest enjoyment is to show resentment and contempt for legitimate reasons.
35. An Ufan is either offended or he offends.
36. An Ufan places no demands on himself.
37. An Ufan is ready to accept any position, title, and award.
38. An Ufan doesn't like any questions. An Ufan doesn't like any answers. Just keep silent and obey!
39. An Ufan aggressively defends a widely accepted opinion.
40. Anything that an Ufan doesn't like, he considers deeply unfair.
41. An Ufan always blames the man he doesn't fear.
42. An Ufan has no doubt that he practices an art.
43. An Ufan always finds a pretext to blame.

44. There is no evil intention that an Ufan wouldn't attribute to you.
45. An Ufan always starts from scratch.
46. An Ufan always speaks in an annoyed voice.
47. An Ufan always sympathizes with someone far away, but never with his neighbour.
48. An Ufan tries to find a comfort zone, and then he loses his competence.
49. An Ufan thinks that diligence is a manifestation of competence.
50. The more you want something the more persistently an Ufan opposes it.
51. An Ufan lives being indignant.
52. No need to prove to an Ufan he's not right. It makes no difference to you, but it will cause him great pain.
53. An Ufan thinks that people come into the world in order to help him.
54. An Ufan doesn't debates, he unmasks.
55. An Ufan can be satisfied only with a status of a god. At worst, that of a prosecutor.

56. An Ufan's prestige is determined by the degree of indignation he can afford.
57. Only an Ufan can become a well-known and respectable man after ten years of being indignant at trifles.
58. If an Ufan does something well, it's because of his ignorance.
59. An Ufan can be interested in poetry only if the president of the neighbouring state has quoted it.
60. An Ufan always manages his resources in the most irrational way.
61. Grandfather is an academician, Son is unemployed, Grandson is an unskilled labourer — a typical fate of an Ufan.
62. In Ufa, it's easy to become a well-known person, all it takes is three admirers. The trouble is, there are never more than two.
63. An Ufan keeps in mind all offences since the moment of his coming into the world.
64. There are no such riches and opportunities, which an Ufan wouldn't fritter away.
65. An Ufan resents what you consider the most important about yourself.

66. In order to be the best, an Ufan should do nothing.
67. The occupation, by which An Ufan is going to earn his bread no longer, he considers shameful.
68. An Ufan experiences the highest degree of admiration for any manifestations of the right man.
69. An Ufan likes flattery. Especially when they flatter self-humiliating.
70. Whatever an Ufan is arguing about, he thinks of one thing: "Why aren't you bowing to me?"
71. An Ufan doesn't live, he resides.
72. An Ufan goes to work to please his ambition.
73. The importance of what an Ufan hears depends on who is speaking.
74. An Ufan is a permanent manifestation of his self.
75. An Ufan lives in a shell.
76. An Ufan trusts only insiders.
77. An Ufan is always amazed at the objectivity of the world.
78. An Ufan doesn't care if you learn a new language or not. He just wants to put you in your place.

79. There's no such false accusation that an Ufan wouldn't believe.
80. How can an Ufan become famous, being next to nothing? He must go in for criticizing others for many years.
81. An Ufan doesn't know what an objection is.
82. The highest truth for an Ufan is his suspicions.
83. An Ufan is a genius critic.
84. An Ufan divides people into two categories of town lunatics.
85. If an Ufan doesn't believe your complaints against your enemies then he doesn't believe complaints of your enemies against you.
86. Tourism in Ufa –arrive quickly, pay a lot, depart faster with no questions.
87. An Ufan always says "No".
88. When they speak truthfully, an Ufan thinks that it's a provocation.
89. An Ufan thinks he's born to enjoy his life.
90. If an opponent has made a mistake or it seems so, an Ufan considers himself to be freed from any rules of society.

91. An Ufan thinks worse about you than you expect.
92. An Ufan can't easily steal someone's thoughts for himself. He needs to drag the author through the mud.
93. An Ufan considers it awfully unfair if he's repaid evil for evil.
94. An Ufan's only way to communicate with the world is to express his outrage from the sidelines for many years.
95. An Ufan is particularly pathetic when he jams somebody up.
96. People say I should be more positive. I'll try. An Ufan is fine. Every day he heroically overcomes the hardships of existence.
97. An Ufan knows nothing and considers himself an expert.
98. Before starting to speak, an Ufan takes in the air and then he rises on his tiptoes.
99. And what is an Ufan in your opinion?
100. An Ufan considers other people's love for him an obligatory feeling.
101. The nearer the man the sooner an Ufan is ready to get angry with him.

102. Over the years, an Ufan develops a worldview that has no room for contacts with outside.
103. No matter what a new idea you suggest, an Ufan says, "I've already heard of that!"
104. No matter what you might argue about, an Ufan appeals to the authority.
105. An Ufan isn't afraid of anybody. He is just careful to be on the safe side.
106. An Ufan thinks that he is engaged in the most important business in the world, and he is determined to prove it to anyone, anyhow, and at any cost.
107. An Ufan helps people in trouble with blaming and lecturing.
108. Out of two reasons, an Ufan chooses the vile one.
109. Every Ufan has a subconscious mission, for the sake of which he will spare no one.
110. Many a time an Ufan heard the word "mercy".
111. Inside every Ufan, there is a boiling fury, unseen to the world.
112. An Ufan grasps the idea at once and interrupts his companion.

113. An Ufan believes that the essence of Rudolf Nureyev was his unconventional orientation.
114. When the word “culture” is uttered an Ufan admires people’s ability to coin money from nothing.
115. Whatever an Ufan comes across in his life he says, “I can do it, too.”
116. For an Ufan, recognition is many years of being silenced.
117. Showing a disrespectful attitude to an Ufan, is reason enough for him not to perform his duties.
118. Out of all evidences, an Ufan will believe the worst one.
119. Wherever an Ufan goes, he meets incompetent people.
120. You needn’t do anything special to anger an Ufan.
121. An Ufan is a sum of pretensions.
122. In his relations with life, an Ufan experiences only one feeling — genuine bewilderment.
123. An Ufan passes his right of choice to the one, who wishes it.
124. An Ufan sincerely blames those in authority for simple trifles.

125. Winter is the greatest injustice for an Ufan.
126. An Ufan gives a job to someone he trusts but not to a professional.
127. An Ufan comes to the appointment not at the agreed time but when he comes.
128. Whatever history of your relations might be, an Ufan is ready to stop them because of a disagreement about any trifle.
129. “I want it immediately” and “Nothing depends on me” — to an Ufan these statements don’t contradict one another.
130. While years pass by, an Ufan doesn’t become experienced, just tired.
131. For an Ufan, the only relationships that exist are personal.
132. An Ufan is an amateur in everything.
133. An Ufan considers his being an amateur an advantage.
134. For an Ufan, a professional is envious and a failure.
135. An Ufan takes on any job.
136. An Ufan is proud of his achievements in all spheres of life.

137. An Ufan has no failures. There are schemes of enemies, hatred from the envious, difficult circumstances, or bad luck, but no failures.
138. An Ufan thinks that the history of his city begins from the moment of his coming into the world.
139. As years go by, an Ufan doesn't gain experience, he finds his niche.
140. An Ufan doesn't listen to his companion, and that's why he always asks again.
141. An Ufan attributes everything in the world to personal relationships.
142. Popularity of an Ufan is a derivative of his position potential.
143. An Ufan's most terrible threat is "I've got someone to stand up for me!"
144. An Ufan chooses a self-destructive job.
145. An Ufan loves to indulge himself.
146. When an Ufan comes to Moscow he says, "I'm a Muscovite, I'm only registered in Ufa."
147. An Ufan governs the world like an infant — he either cries, or whines, or claps his hands from joy.

148. What is a writer for an Ufan? It is a man, who arranged a dwelling for him, laid the gas line to the Ufan's house, and pushed his son to study at the university. That's why an Ufan is sincerely surprised why they call Dovlatov a writer.
149. An Ufan is outraged if anyone was hired through good connections. However, he refuses to say how he was hired.
150. If an Ufan makes up his mind that you've offended him, he can spend his life trying to punish you.
151. An Ufan looks for a dirty trick in everything.
152. An Ufan believes no one.
153. An Ufan is a man of principles especially towards those helpless.
154. An Ufan believes only the person he wants to believe.
155. The first thing an Ufan thinks about when he faces a problem is who must be punished.
156. An Ufan is delighted with himself and with what he does.
157. For an Ufan, the only opinion that exists, is that of the person in power.
158. An Ufan thinks that if anyone else were him, he would do just the same.

159. If you have some favourite place in Ufa, an Ufan will do everything he can to ruin it for you.
160. “Well, I need something to live on!” — an Ufan’s favourite excuse.
161. If an Ufan considers that something must not be done, he’ll fight to an end.
162. To be a true man, an Ufan should live like Ural-Batyr — living completely devoted to the people and dying quietly so as not to bother anybody with his merits.
163. To an Ufan there is no statute of limitation for an evil attitude to him.
164. An Ufan’s motto is “Give me money and keep your nose out of my business.”
165. An Ufan can’t serve, he can only be servile.
166. An Ufan’s national costume is a police uniform.
167. A politically minded Ufan is insufferable.
168. For an Ufan, a writer is a sick, strange, elderly man that is incapable of putting two words together.
169. An Ufan can’t forgive anybody for what he considers natural and necessary for himself.
170. An Ufan doesn’t recognize his reflection in the mirror because he compares it with an ideal image.

171. An Ufan thinks that people must work well by default. That's why he never praises good work but scolds bad one.
172. For an Ufan, the world is ideal and he perceives any deviation from the norm a personal insult.
173. If you are on an empty bus and seated comfortably, next stop an Ufan will get on and take the seat right beside you.
174. An Ufan thinks that his pension is an extra pay out of respect.
175. An Ufan's only tool to influence the world is hysterics.
176. The first attribute an Ufan acquires after becoming a boss is self-conceit.
177. An Ufan has two flats. He lives in one and the other is empty for years.
178. An Ufan gives someone the floor without a chance to utter a word.
179. An Ufan is sincerely surprised why everybody forgets of his existence the next day after he left an important position.
180. An Ufan considers appealing to reason, logics, and law as a pain in the neck.

181. A typical resume of an Ufan: school, university, Government of Bashkortostan.
182. Having done nothing, an Ugan demands recognition of his merits.
183. Above all an Ufan values people for their servility.
184. An Ufan always jokes unpleasantly.
185. An Ufan is delighted with absolutely everything in a boss, a muscovite, and a foreigner.
186. An Ufan is never occupied with a substantial job, but going on a drinking bout is a justifiable occupation.
187. Any merit of a man is recognized by an Ufan as a pretext to criticize. For example, "Are you cleverer than others?", "Don't you have a hat on?", "Aren't you a poet?", or "Didn't you graduated from the university?"
188. An Ufan doesn't give a single chance, let alone a second one.
189. An Ufan is always ready to fulfill all his promises. But because of too great a number of them and in order not to offend anyone, he fulfills none of them.
190. You show respect for an Ufan and he will begin to talk down to you.

191. An Ufan doesn't forget to remind you that he is talented.
192. An Ufan never forgives, he saves it for later.
193. When an Ufan is rude he thinks he is humanely joking.
194. A smile of superiority is always wandering about on an Ufan's face.
195. In relating with others, an Ufan knows only one way — to blame and compel!
196. An Ufan can sooner forgive his father's murder and theft of all his money than a disagreement with his worldview.
197. An Ufan sees somebody's greed in everything.
198. An Ufan believes in unfairness of the world and is surprised when he fails to make use of it.
199. An Ufan remembers only offences.
200. An Ufan immediately becomes personal.
201. An Ufan needs no evidence.
202. An Ufan never recognizes anyone's merits.
203. An Ufan can more willingly lose with a villain than find with a good man.

204. An Ufan thinks himself worthy of most high praise, titles, awards, and promotions.
205. The very first ordeal breaks an Ufan forever.
206. If an Ufan thinks he is right, he considers this feeling to be a sufficient argument of his opponent being wrong.
207. If you haven't seen an Ufan for a few years, the first thing he does is complain.
208. An Ufan will waste what is impossible to be wasted.
209. An Ufan supposes that being in a fit of righteous anger, it is permissible to perform a deed a thousand times worse than the one that provoked anger.
210. For an Ufan, a thousand good deeds won't prevail over a worthless one.
211. An Ufan's style of life is a permanent hysteric.
212. An Ufan thinks that the world revolves around him and for the sake of him.
213. If an Ufan feels offended he considers himself freed of any obligations and rules of the social life.
214. An Ufan does only what he wishes to do. Necessity extremely amazes him.

215. Whatever might happen, an Ufan's first reaction is to take offence.
216. An Ufan becomes a patriot of his native city once he leaves it.
217. To blame, to shame, to resent — such is the road of an Ufan's life.
218. To tell lies, to distort facts, to show that his opponent is crazy, to appeal to those in power... An Ufan knows the right way to react to criticism.
219. An Ufan is a private man. He can whisper in your ear, write to you personally, and play on your trust but he will never go on record.
220. An Ufan knows that a friendly calf sucks two mothers. But how can he become a resident of Kazan? That's beyond him.
221. To an Ufan, slander and criticism are one and the same thing.
222. An Ufan doesn't keep in mind offences and grief he caused others.
223. All that an Ufan achieved he did it independently. As for his failures, others are to blame.
224. An Ufan lays a course of his life indulging his fancies and whims.

225. Each conversation with an Ufan follows a single pattern: first he says “no”, then he blames, and then slams down the phone.
226. “If it were possible to get together good people, — an Ufan speculates, being on the alert and looking round him. — It would be all right to wash them clean.”
227. Everything good that is happening in Ufa, takes place because of an Ufan’s neglect and laziness.
228. You needn’t ask an Ufan what he likes or dislikes. He likes and dislikes at once.
229. An Ufan considers only his circumstances to be significant.
230. If an Ufan praises somebody, it is either his boss or a person who died long ago.
231. An Ufan considers you to be what you struggle against.
232. It’s bliss for an Ufan to find a man, who would voluntarily take on solving all the problems of the Ufan.
233. An Ufan holds to the idea, which to the greatest extent justifies his shortcomings and raises them to the rank of his merits.
234. An Ufan is a sum of his shortcomings.

235. If an Ufan can't ban someone, he ignores him.
236. An Ufan's spiritual life is a speculation in and about some topics.
237. An Ufan attributes everything others do to envy.
238. "A mere trifle! I can do it too!" — such is the major motive of an Ufan's activities.
239. An Ufan thinks that he only lacks a brand.
240. An Ufan thinks that the best kind of tourism is a money transfer:
"Send your money to us; but as for your coming here, you'd better not."
241. If you are a writer an Ufan takes you for anything but a writer.
242. If an Ufan gets a grant for the Ten Commandments he'll not only ignore Moses but also he won't climb the mount.
243. An Ufan's most important business development tool is his anger at customers.
244. An Ufan willingly makes friends with snitchers because they report on bad men but he is a good one.
245. An Ufan always gets irritated at a mere nothing.

246. An Ufan learns about the existence of cultural figures when he reads a list of those received awards.
247. An Ufan thinks of you what you tell him of yourself.
248. All his life an Ufan is searching for a comfort zone, believing it appears on its own.
249. Responding to criticism, an Ufan says: "Well, I'm only living for the first time!"
250. An Ufan doesn't introduce anybody to his friends.
251. An Ufan doesn't boast about his awards, people know well enough what he is capable of.
252. An Ufan thinks that if he freaked out it is an acceptable excuse.
253. An Ufan makes out his case in one way: he says he is right but his opponent understands nothing.
254. An Ufan cherishes an offence for years but never lets his offender know about it in any way.
255. An Ufan is proud about what he got undeservedly.
256. An Ufan's smallest trouble is more important than the greatest problem in the world.
257. Everything that happens to an Ufan takes place unexpectedly and inexplicably.

258. An Ufan thinks that the world is firm and unshakable.
259. An Ufan pretends to respect only those, who are respected by others. As for those close to him he doesn't bother pretending.
260. An Ufan collects trash.
261. Even a shade of disagreement is understood by An Ufan as a personal insult.
262. The number of awards an Ufan receives is in inverse proportion to the value of his talent.
263. Most of all an Ufan hates when others make him think.
264. If an Ufan is criticized he thinks he is envied. If he is praised he thinks they want a piece of his glory.
265. An Ufan is already worthy of a monument.
266. What doesn't kill an Ufan will kill him later.
267. An Ufan can laugh at himself, when he doesn't know he's laughing at himself.
268. An Ufan perceives everything in the world as a special case.
269. Impunity — that is what an Ufan can't resist.

270. An Ufan will always find something good in a villain.
271. An Ufan is outraged at an injustice if only half a century has passed since then.
272. A conversation without a breakdown and hysterics is pointless to an Ufan.
273. An Ufan uses your own words against you.
274. An Ufan thinks that a profession is a way of showing his sense of his own importance.
275. An Ufan doesn't need reason.
276. When an Ufan learns about injustice he always takes interest in the reasons.
277. An Ufan draws universal conclusions out of trifling events.
278. An Ufan understands the word "motive" as "a formal reason to punish a man".
279. An Ufan lives in a flat world. It's good on his right, it's bad on his left; but the top and the bottom are simply absent.
280. An Ufan thinks that the difference between a good man and a bad man is "Public Relations".
281. An Ufan thinks that all conflicts begin with the injured pride.

282. An Ufan is an idealist. He wants everything in the world to correspond to his ideal.
283. An Ufan is proud of what others try to hide.
284. Out of all possible solutions an Ufan chooses to do nothing.
285. An Ufan messes up everything within his reach. To ruin the rest is his dream.
286. An Ufan understands all in his own way.
287. An Ufan thinks one thing, feels another, tells a third but he does what the boss orders.
288. An Ufan regards other's contempt for him to be sanctioned by the boss.
289. An Ufan forgets the name of the boss the day after his dismissal.
290. For an Ufan, everything appears out of nowhere and disappears to nowhere.
291. An Ufan doesn't forgive, he forgets.
292. The word "over man" in the Ufan's dialect means "boss".
293. An Ufan's course of life — first achievements then varying degrees of degradation.

294. An Ufan thinks that the willpower is the ability to commit violence against himself.
295. Having grown old, an Ufan feels aggrieved by those younger than him.
296. Having abused a man, an Ufan begins to scold him: "Why! Are you offended?"
297. For an Ufan, the boss possesses all the talents.
298. An Ufan thinks that branding is a modern device of deception.
297. For an Ufan, the brand of his state is those in authority.
298. An Ufan believes that others are to blame for his wrong guesses.
299. An Ufan's prestige is combined of his position, title, awards, and financial possibilities.
300. An Ufan lives to oppress others and to comply with being oppressed.
301. After a couple of masterclasses, an Ufan considers himself a world level professional.
302. For an Ufan, a man of genius is the one in the boss' good graces.
303. Everything, what is not given to him, an Ufan considers a budgetary mistake.

304. An Ufan wants to be rich, healthy, and happy making no efforts.
305. The most important event in an Ufan's life is his anniversary.
306. An Ufan perceives anything you say as a confession of your guilt.
307. An Ufan believes violence to be natural, justified, and necessary.
308. An Ufan will never change his mind.
309. An Ufan arrives at the end of his life having what he had in his younger days.
310. No matter what job an Ufan has, he organizes a sect.
311. When an Ufan feels offended, then his wife, his children, parents on both sides, his friends, and his colleagues under him feel offended right along with him.
312. When an Ufan learns that somebody is suffering injustice he says, "Why? Others have it worse."
313. An Ufan lives as if he is in sulfuric acid.
314. An Ufan will never meet his basic demands.
315. Any decision of the authority arouses an Ufan's admiration.

316. At the drop of a hat, an Ufan will tell you all about himself.
317. An Ufan thinks that in order to solve any problem it's necessary to make punishment more severe.
318. When they talk about unfairness, an Ufan begins to think this is permissible.
319. An Ufan is delighted by mediocrity.
320. An Ufan is always surprised why nobody kneels down before him.
321. An Ufan always thinks about other people's problems.
322. An Ufan defends truth and justice because he is ignorant.
323. An Ufan thinks that what he does for money, others should do for free.
324. An Ufan's most cherished dream is to scold and correct others without repercussion.
325. An Ufan does everything in secret.
326. Having achieved a success unauthorized by the boss, an Ufan gets deeply confused.
327. An Ufan never recognizes others' accomplishments but is outraged when no one recognizes his.

328. The last time an Ufan thinks about an important cultural figure is when he reads the obituary.
327. An Ufan thinks that to shout, to insult, and to humiliate people is the only way to defend his human dignity.
328. An Ufan believes it unjust when the boss makes him do something, though he works under the whip-lash.
329. For an Ufan, any evil that might be done to him is far more important than good that has been done to him.
330. An Ufan does evil to others because he wishes them good.
331. If an Ufan likes something he considers it his property.
332. "Why don't they like me?" — an Ufan asks surprised. "I only yelled at them!"
333. To an Ufan, a brave man is the one with his boss' approval.
334. The first thing an Ufan accuses you of is cowardice.
335. Each Ufan has a friend, who is a villain and rascal, that he deeply admires.

336. An Ufan always demands an apology from those he chewed out.
337. An Ufan wants this and that all at once.
338. If you want to tell something to an Ufan you have to wait till he tires himself and is silent.
339. 99% of an Ufan's work time is spent on critiques.
340. An attempt at serious discussion an Ufan believes a betrayal of friendship.
341. An Ufan is only happy in being blatant to the furthest extent.
342. You can judge the city of Ufa by the achievements of the Ufan who managed to escape.
343. An Ufan can easily waste your property, money, time, and life.
344. An Ufan behaves in a way as if nothing happened the previous day.
345. An Ufan knows that the only way to have vengeance upon his enemies — to survive them.
346. An Ufan demands gratitude for the evils he has done.
347. The more people oppose something, the more strongly an Ufan will defend it.

348. There is no greater joy for an Ufan than to teach about life those he has humiliated and insulted.
349. An Ufan always says, "If I had paid more attention to this subject I would have become a master".
350. Criticism, mockery, and insults towards others these are what an Ufan considers a good joke.
351. An Ufan's outrage is unfathomable when someone else successfully implements an idea he considers his own.
352. "Don't try to help me with your stupid advice!.." and "No one cares about me!.." These two thoughts exist simultaneously in an Ufan's mind.
353. If you don't bow to an Ufan, he thinks you are mocking him.
354. An Ufan believes he has a right to berate those who embarrass him. As an exception to his rule, he can justify it. He thinks that those who are asking for it, are villains, rascals, and scoundrels; they embarrass the Ufan in this way, and this fact gives him a right to berate them.
355. If an Ufan has apologized he thinks he has the right to continue insulting without hindrance.
356. At the same time an Ufan is pleased with himself and displeased with everyone else.

- 357. If an Ufan admires you it means that he wants to be the only one to control you.
- 358. An Ufan begins, “No one else will tell you this but me”, and then he says the most awful things.
- 359. If you ask an Ufan why he did something, he answers: “Anyone else would have done the same”.
- 360. An Ufan never forgets anyone’s mistakes.
- 361. An Ufan believes anyone else to be an Ufan except himself.
- 362. An Ufan requires unilateral compromise.
- 363. An Ufan’s life story — wasted time and human potential.
- 364. When it seems that it can’t be worse, an Ufan breaks through rock bottom.
- 365. An Ufan is me. How about you?

ОГЛАВЛЕНИЕ / ЙӨКМӘТКЕҢЕ / CONTENTS

Анти-Бусидо. Путь уфимца	1
Анти-Бусидо. Өфө кешеһе юлы	39
Anti bushido. The way of the ufan	77

УДК 398-23

ББК 82.3(2Рос=Баш=Анг)

Х 98

Благодарю за помощь в подготовке издания книги
доктора филологических наук *Татьяну Дмитриевну Шабанову*,
архитектора *Алексея Щеколдина*,
художника *Рима Валиахметова*,
дизайнера *Ильдара Хайруллина*,
иностранцев *Marshal C. Smiley, Brooke E. Smiley*,
художника *Юлию Малахову*,
писателя *Виктора Улина*,
художника *Азата Кужина*.

Хусаинов, А.

Х98 Анти-Бусидо. Путь уфимца : Афоризмы на каждый день /
Айдар Хусаинов. — Уфа : Изд-во «ОЭ», 2019. — 114 с.

© Хусаинов А.Г., 2019

© Султанов М., перевод
на башкирский язык, 2019

© Левитин В.Л., перевод
на английский язык, 2019

© Кужин А., обложка, 2019

В соответствии с Федеральным законом
от 29 декабря 2010 г. № 436-ФЗ 16+

Литературно-художественное издание

Хусаинов Айдар Гайдарович

**АНТИ-БУСИДО.
ПУТЬ УФИМЦА**

Афоризмы на каждый день

На русском, башкирском и английском языках

Страница афоризмов в Интернете:

<http://husainov.com/node/4016>

Перевод на башкирский язык **Мурат Султанов**

Перевод на английский язык **Владислав Левитин**

Редактор **Салават Вахитов**. Художник **Азат Куркин**

Технический редактор **Елена Моисеева**. Корректор **Екатерина Хусаинова**

Подписано в печать 17.06.2019. Формат 84х108 1/32. Печать ризографическая.

Усл. печ. л. 5,98. Тираж 300 экз.

Отпечатано с готовых файлов.

ПК «Прокопий». proprint02.ru. e-mail: info@proprint02.ru

Афоризмы Айдары Хусаинова понятны не только уфимцам.

Ека Бербенец, автоблогер

Эта книга имеет общечеловеческое значение и вселенские масштабы.

Салават Вахитов, писатель

Это событие в гниющем болоте нашей культурной жизни — современное продолжение «Истории одного города».

Алексей Щеколдин, архитектор

Читайте эту книгу сейчас — поскольку Уфу археологи будущего будут изучать именно по книгам Айдары Хусаинова, большого писателя.

Любите его, читайте, угощайте при встрече, хвалите и жалуйте. Других писателей про нас — у нас — для нас — нет, Уфа!

Шамиль «Шома» Валеев

*Уфимец полагает,
что правда —
это оскорбление истины.*